

Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

IV. évf. 1. szám

1998. január

Ara: 50 Ft

Adjon Isten minden jót

magyar népköltés

Adjon Isten minden jót

Ez új esztendőben:

Jobb időt, mint tavaly volt,

Ez új esztendőben;

Jó tavaszt, őszt, telet, nyárt,

Jó termést és jó vásárt

Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót

Ez új esztendőben:

Zsíros esőt, kövér hót,

Ez új esztendőben;

Bő aratást, szüretet,

Egészséget, jó kedvet

Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót

Ez új esztendőben:

Drága jó bort, olcsó sót

Ez új esztendőben;

Jó kenyeret, szalonnát

Tizenkét hónapon át

Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót

Ez új esztendőben:

Vegye el mind a nem jót,

Ez új esztendőben;

Mitől félünk, mentsen meg,

Amit várunk, legyen meg,

Ez új esztendőben!

Páké (Háromszék)

Farsang Vörösváron

A farsang a víg mulatozás ideje, amikor a nagybőjt előtt utoljára kitombolja magát a fiatalság. A farsang, de különösen annak három utolsó napja, az ún. „hailingä trai Foschinxtaak” fontos időszak az eladó lány életében. Szépek és csúnyák (Schaini, Schiachi, Wüldi) versenyre kelnek egymással, hogy pártában ne maradjanak, mert akkor vége-hossza nem volna a csúfolódásnak. A csúnyákat már előre figyelmeztetik, jó lesz egy kis havat vinniük a padlásra, hogy csalódás esetén legyen mit rostálniok (Schneeraiden.) A jókedv is ezekben a napokban ér tetőpontjára, a mulatozások szinte állandó jellegűek. Az asszonyok rendszeren otthon maradnak, nem farsangolnak.

Az utolsó három napon a házban is sok a tennivaló. Szombat délután nagy mennyiségű fánkot (Kääm-kraupfa) sütnék, hogy hamvazószerdáig elegendő

legyen. A káposztát, a farsang másik jellegzetes ételét ugyancsak három napra főzik meg előre, és kolbásszal, füstölt hússal vagy sonkával fogyasztják el. A gyermekek nem szeretik a káposztát, és csak akkor eszik meg, ha az anyjuk állandóan unszolja őket, mondván: „Ais nua Kraut Khinda, to wäaz Schain!”

A maradék káposztát húshagyó kedden vagy hamvazószerdán abroncsba szórva a tyúkokkal etetik meg, hogy mindig együtt maradjanak, és a szomszédba ne tojjanak. A tyúkóákat is alaposan kitisztogatják. Ha a gazdaasszony farsangi időben varr, nem tojnak a tyúkok. Ha a vetnivaló kukoricát húshagyókedden morzsolják, akkor a vetést nem bántja a csíz.

A férfiak bizony nem sokat törődnek most a házzal, ők is farsangolni akarnak. Számukra legalkalmasabbak a pincék ivószobái (Trinkstube), ahol bor, énekszó és kártya mellett elszórakoznak.

Gromon András gyűjtése

Múltidéző: egy emlékezetes színelőadás Vörösváron

A Könyvbarátok Köréről szóló sorozatunk befejező részében (9. oldal) A botcsinálta doktor című Molière-darab nagy sikerű bemutatóját idézzük fel. Képünkön: jelenet a színelőadásból. A szereplők: Szauter Rudolf, Albel Attila, Manherz Károly és Pellényi Mária.

Am 10. Januar hat die LDU schon zum zweiten Mal den Tag

der Ungarndeutschen veranstaltet. Ich hatte das Glück dabei zu sein.

An der Feier haben viele wichtige Leute teilgenommen. Zum Beispiel Gyula Horn, unser Ministerpräsident, viele Leute aus dem Politikleben, Vertreter des Ministeriums, Vertreter der deutschen Minderheiten, Vertreter der Kirchen, und viele Reporter und Photographen.

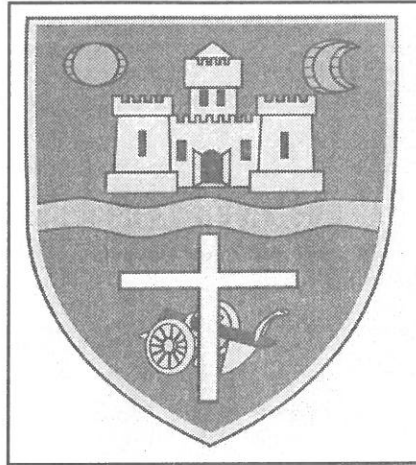
Ich fand es interessant, dass ich viele dieser Leute sprechen konnte.

Nach den Hymnen eröffnete Lorenz Kerner das Fest. Er hat gesagt, dass wir Ungarndeutsche uns in Ungarn sehr gut fühlen, und von hier nicht weggehen wollen. Und das ist wahr! Ich fühle mich mit meiner Familie sehr wohl!

Dann sprach Herr Gyula Horn über das Gesetz der Nationalitätenfrage, das im Parlament im Februar besprochen wird. Er hat auch ein Paar Sätze auf deutsch gesagt. Das hat mir sehr gefallen. Er ist zwar kein Ungarndeutscher, aber er spricht mit uns deutsch!

Das Fest ging mit dem Gesang von Anna Peller weiter. Sie kennt schon

Tag der Ungarndeutschen

Wappen der Ungarndeutschen

jeder hier in Werischwar. Mit ihrer hellen Stimme und mit ihrem Jodeln begeisterte sie das Publikum.

Dann kam der Glanzpunkt des Abends: die Vergabe der Auszeichnung „Ehrennadel in Gold für Ungarndeutschtum“. Karl Manhertz, der aus Werischwar stammt, bekam mit 4 anderen Personen eine solche Aus-

zeichnung. Er ist Dekan an der Universität Eötvös Loránd. Ich habe

mich sehr gefreut, daß ich ihm gratulieren durfte.

Das Fest ging mit Gesang und Musik weiter. Mir hat der Frauenchor aus Sankt-Iwan und die Tanzgruppe aus Schaumar am besten gefallen, aber es war schwer einen besten zu finden, weil alle Teilnehmer des Programms sehr schöne Dinge zeigten. Der Frauenchor sang drei Volkslieder unter der Leitung von Frau Piroska Neubrandt. Die fünf klaren Frauenstimmen klangen wunderschön zusammen.

Die Schaumarer Kinder tanzten „Tänze zu Pfingsten“. Sie tanzten in artig vorbereiteter Schaumarer Volkstracht.

Nach diesem bunten Programm gab es einen kleinen Empfang mit verschiedenen Leckereien. Hier konnten die Teilnehmer miteinander sprechen.

Mir hat die Feier sehr sehr gut gefallen. Ich konnte viele nette Leute kennenlernen. Ich würde mich sehr freuen, wenn ich auch nächstes Jahr dabei sein könnte.

Monika Sax

Ismeri Ön a MATÁV DIGIFON

kényelmi szolgáltatásait?

A MATÁV Digifon szolgáltatásokat a digitális telefonközponthoz kapcsolódó ügyfeleinknek ajánljuk.

Ébresztő/figyelmeztető hívás:

Miért kell rettegni az elalvástól?

Hívásvárakoztatás:

Miért idegeskedjenek, akik keresik Önt, ha foglalt a vonala?

Hívásátirányítás:

Miért kellene otthon ülnie, ha fontos telefonhívást vár?

Három résztvevős konferencia:

Miért ne beszélhetnék meg a töltött káposzta receptjét telefonon egyszerre hárman?

Forródrót:

Miért kell a tárcsázással bajlódni a nagymamának, amikor a telefonkagyló felemelése után 5 másodperccel a központ már automatikusan hívja Önt?

Rövidített hívószámok:

Miért kell a tárcsázáshoz sok billentyűt lenyomni, amikor elég néhányat?

Hívássoroló:

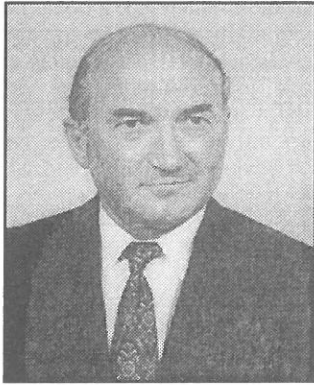
Miért ne várakoznának sorban azok, akik egyszerre szeretnének Önnel beszélni?

MIÉRT NE PRÓBÁLNA KI A DIGIFON SZOLGÁLTATÁSAIT?

További információkért, kérjük, forduljon személyesen a MATÁV ügyfélszolgálati irodájához (Balassagyarmat, 2660 Zichy u. 8.), vagy hívja a 35/302-555-ös telefonszámot.

Szóvá tenni az igazságot

Interjú Sörös János képviselővel

– Különös aktualitást ad beszélgetésünknek, hogy január 1-jén született meg az unokája... Fogadja gratulációmát!

– Köszönöm szépen!

– Nagy a család?

– Két lányom és két fiam van.

– Úgy tudom, a Sörös család német nemzetiségi származású.

– Tösgyökeres vörösváriak vagyunk. Az eredeti családnevünk Strobelberger volt. Apám a harmincas években magyarosított Sörösre. Az elmúlt években felvetődött a családban a gondolat, hogy vissza kellene térni eredeti nevünkhöz. Szerintem azonban valakinek az identitása nem a nevéől függ. Én mindig svábnak vallottam magam, s az is maradok, még ha Sörösként is születtem. Büszke vagyok a származásomra, a gazdag sváb hagyományokra, és azt is meg kell mondanom, hogy soha egy percig nem éreztem hátrányát nemzetiségi származásomnak.

– Idősebb emberek elbeszéléseiből tudom, hogy Vörösváron korábban voltak ellentétek a németek és a később, főként a bányá miatt betelepült magyar ajkú lakosság között. Nem egyszer verekedés is előfordult.

– Valóban, gyermekkoromból én is emlékszem rá, hogy időnként alaposan elpáholták egymást a bányatelepi és a falubeli legények. De ezek a verekedések virtuskodásból és korántsem a nemzetiségi ellentétek miatt törték ki. Valahol ki kellett engedni a gőzt...

– Ha már visszamentünk az ön ifjúkorába, hadd kérdezzem meg: mi a tanult szakmája, milyen iskolát végzett?

– Esztergályosnak tanultam, majd a szakmunkásképző után elvégeztem a gépipari technikumot. 23 éven keresztül a GAMMA művekben dolgoztam. 1978-tól mint esztergályos kisiparos működtem. 1993 óta a Peforg Kft-ben dolgozom. A fiaim közül az egyik asztalos. Ő folytatja nálunk az iparos hagyományokat.

– A közéletben mióta vesz részt?

– A rendszerváltás óta. 1990-ben az Ipartestület elnökségi tagja voltam, ott buzdítottak engem arra, hogy induljak a helyhatósági választásokon.

– Milyen színekben?

– Független jelöltként indultam és nyertem el a mandátumot a 9-es számú választóközvetben. Megjegyzem, semmilyen pártnak nem voltam és nem vagyok a tagja. A képviselő-testületen belül a Nemzetiségi és Nemzetközi Kapcsolatok Bizottság elnökeként tevékenykedtem. Ennek a bizottságnak a nemzetiségi hagyományok ápolása, az ilyen jellegű tevékenységek koordinálása és a külkapcsolatok ápolása volt a feladata. Szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy igen eredményes munkát végeztünk, főleg a külkapcsolatok terén.

– Ön azon kevesek egyike – mindössze három ilyen képviselő van –, akik 1994-ben megújították mandátumukat.

– Az újabb választásokon én deklaráltan mint nemzetiségi jelölt indultam. Ezt a választási törvény lehetővé teszi. A törvény szerint a nemzetiségi jelöltre leadott szavazatokhoz 25%-ot kell hozzátenni. Egyedül én indultam nemzetiségi jelöltként, s mikor bejutottam a testületbe, fújtak is rám egyetelenkezéért. Még a mandátumomat is érvényteleníteni akarták.

– Az újonnan megalakult testületben már nem hoztak létre nemzetiségi ügyekkel foglalkozó bizottságot, amelyben ön szerepet vállalhatott volna...

– Nyilván azért nem, mert megalakult a Német Nemzetiségi Önkormányzat, s erre a bizottságra többé nem volt szükség.

– Lehet, hogy a mellőzöttség érzése is közrejátszik abban, hogy ön elég gyakran bírálja a kisebbségi önkormányzat tevékenységét?

– A bírálatok oka az, hogy szerintem a kisebbségi önkormányzat nem teljesítette azt, amit felvállalt. Én nagyon fájjalom például két ígérteket német külkapcsolat elvesztését. Ez a zweibrückeni és a schrambergi kapcsolat. Különösen fájjalom a schrambergit, hiszen a legelső vörösvári telepések onnan származtak. Megítélésem szerint a kisebbségi önkormányzat nem tett meg mindent annak érdekében, hogy ezek a kapcsolatok élők, virágzóak legyenek, és Vörösvár javát szolgálják.

– Mivel önnek van összehasonlítási alapja a korábbi és a jelenlegi képviselő-testület munkáját illetően, nem állhatom meg, hogy ne tegyem fel a kérdést: melyik testület munkáját tartja eredményesebbnek, hatékonyabbnak?

– Lehet, hogy a válaszon meg fognak sértődni képviselőtársaim, de én a korábbi testület munkáját sokkal eredményesebbnek tartom.

– Ez nemcsak valamiféle nosztalgia a demokrácia hajnalára visszarévedve?

– Nem. Szerintem a korábbi önkormányzat többet alkotott, jobb eredményeket ért el. Megnyertünk minden pályázatot, német támogatással megépült az NNKK impozáns épülete, a Templom téren sportszarnokot, a Vásár téren négy új tantermet építettünk, az intézményekbe bevezettük a gázt, gyönyörűen rendeztük a Templom tere, megépítettük a Szabadság út hátsó szakaszát, felavattuk a Tájházat. És ez csak az, ami hirtelenében az eszembe jut...

– De hát a mostani Önkormányzat is sok mindent letett az asztalra: utakat épített, csatornázott, szennyvíztisztítót épít-

tett, bővítette az NNKK-t, megszerezte a településnek a városi címet, miközben lehet, hogy a lehetőségei szűkebbek voltak, mint a korábbi testületnek...

– Nézze, én örülök a fejlődésnek, hiszen nyilvánvaló, hogy most is vannak eredmények, de útépités és a városi cím megpályázása helyett minden erejével a csatornaépítésre kellett volna koncentrálnia a mostani testületnek. Ez a legfontosabb feladat ma és holnap Vörösváron. A II/1-es csatornaszakasz (a Szabadságliget – Kápolna utca közötti területen) 816 bekötést jelent. Erre a szakaszra 1997-re és 1998-ra 66 millió forint állami céltámogatást kaptunk. A munkának tavaly el kellett volna indulnia, de sajnos még a szervezés sem kezdődött el. Őszintén meg kell mondanom, ebben komoly felelősség terheli az Önkormányzatot, ugyanis – ha csak az inflációt számolom, akkor is – több millió forint plusz terhet kell vállalnia majd a lakosságnak.

Ami pedig a városi címet illeti: nem tagadom, én ellene voltam, hogy város legyünk ilyen infrastrukturális hiányosságokkal. Véleményem szerint Vörösvár még nem méltó arra, hogy város legyen. A városavatás pusztán politikai fogás volt a közelgő választásokra való tekintettel.

– Úgy látom, ön a képviselő-testületben egyfajta egyszemélyes belső ellenzékét alkot. Ha jól tudom, már előfordult az is, hogy az egyik ülésen felállt, és az egész képviselő-testületet lemondásra szólította fel, alkalmatlannak találva azt feladatainak ellátására.

– Sőt, már kétszer is megtörtént ez. Nem tagadom, hogy belső ellenzék vagyok. Nem akarok az lenni, de ha azt látom, hogy csak egy szűk kör van birtokában a legfontosabb információknak, hogy csak egy szűk kör gyakorolja lényegében a hatalmat a testületen belül, akkor kénytelen vagyok ellenzékivé válni, s ha sokszor egyedül is, ha látszólag eredménytelenül, hiábavalóan is szóvá tenni az igazságot.

F. A.

MEGHÍVÓ

gyerekek
FARSANGI
bájlára

Ideje: 1998. január 31.,
szombat, du. fél 4-kor
Helye: Német Nemzetiségi
Gimnázium, Szabadság út 21.

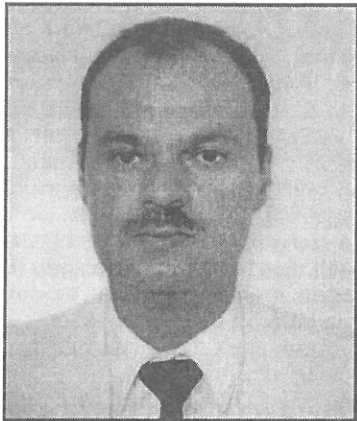
Szeretettel várunk minden
gyereket és felnőttet a farsangi
bálra, melyet a Szent István úti
óvoda szervez.

Belépő: gyerekeknek ingyenes,
felnőtteknek 150 Ft.

ZENE – TOMBOLA – BÜFÉ

„Ragaszkodó típus vagyok...”

Bemutatjuk Heider Lászlót, városunk aljegyzőjét

Szinte már hagyománnyá vált, hogy ilyenkor év elején felkeresem a Polgármesteri Hivatal új vezetőjét, s bemutatam őt olvasóinknak, családjáról, iskoláiról, korábbi munkahelyeiről, itteni első benyomásairól, valamint terveiről, elképzeléseiről kérdezvén őt. Egy évvel ezelőtt „Hálás kihívás?” címmel közölte az újság azt az interjút, amelyet Pilisvörösvár akkor kinevezett jegyzőjével készítettem. Most már – talán babonáságból is – óvatosabb vagyok, s nem adok ilyen hangzatos és kissé szkeptikus címet a mostani interjúnak, remélve, hogy mégsem lesz hagyomány az év eleji „jegyzőbemutató”.

Heider Lászlót, városunk nemrégiben kinevezett aljegyzőjét néhány nappal azután kerestem fel, hogy hivatali székét elfoglalta a Városházán. Az aljegyző úr első benyomására ambíziózus, határozott fellépésű, tevékeny és fáradhatatlan embernek tűnt a számomra. Igaz, az elmúlt néhány zsúfolt nap után ő is fáradtságra panaszkodott. Ez nem csoda, hiszen sokszor este is ég hivatali szobájában a lámpa.

– Nem azért égetem a lámpát, hogy a járőrök lássák: dolgozom. Napközben egyszerűen nincs időm és lehetőségem arra, hogy a legfontosabb ügyeket, iratokat átnézzem, mert állandóan csörög a telefon, ügyfelek jönnek, hivatali dolgozók keresnek fel ügyes-bajos dolgaikkal. Ahhoz, hogy egy fontos kérdésben dönteni tudjak, elmélyülés kell, az anyag gondos áttanulmányozása, erre az esti órák alkalmasak csak igazán. Megmondom őszintén, számomra szokatlan ez a nyüzsgés, ami a vörösvári hivatalra jellemző, hiszen korábban négy és fél éven keresztül a mindössze 1500 állandó lakossal rendelkező Dunaalmásnak voltam a jegyzője. Nemcsak a közel tízszer nagyobb lélekszám miatt sokkal nagyobb a vörösvári hivatal forgalma, a tennivalók egy része a városi címmel együtt járó feladatokból adódik. Ilyen városi feladat például a gyámhivatal megszervezése, vagy az elsőfokú építési hatósági szerepkör ellátása. Tennivaló tehát akad bőven, és az eddig eltelt néhány nap szinte csak arra volt elegendő, hogy az előttem ál-

ló feladatokat feltérképezzem, és tájékozódjak az éppen folyamatban lévő ügyekről.

– **Tapasztalataim szerint ritka dolog az, ha egy jegyző egy egész választási ciklust kitölt egy Hivatal élén. Ön – mint említette – közel öt éven át volt egy kistéleplési jegyzője. Mi készítette mégis arra, hogy munkahelyet változtasson?**

– Számomra szakmai kihívást, megmérettetést jelent egy kistélepléshez képest egy város ügyeit intézni, s bár nagyon szerettem korábbi munkahelyemet, nagyon örülök, hogy a pilisvörösvári képviselő-testület belém helyezte a bizalmát, s elfogadta pályázatomat az aljegyzői állásra. A másik ok, ami arra készítetett, hogy megváljak korábbi munkahelyemtől, hogy sajnáltam azt a napi 3-4 óra holt időt, amit utazással voltam kénytelen eltölteni. Korábban Tatabányán laktam, s nem okozott gondot az onnan húsz kilométerre lévő Dunaalmásra kijárni. Időközben azonban családommal együtt Budapestre költöztem, s munkahelyem is régóta sejtették már, hogy a közlekedési nehézségek miatt előbb-utóbb kénytelen leszek „hűtlen” lenni hozzájuk.

– **Ön nem először pályázott hozzánk, hiszen egy évvel ezelőtt a jegyzői pályázaton is részt vett. Akkor sikertelenül. Nem jelent önnek presztízvesztést, hogy Pilisvörösvár csak másodjára, és akkor is csak mint aljegyzőt fogadja be önt?**

– Sokat gondolkodtam azon, hogy a tavalyi visszautasítás ellenére megpályázzam-e az állást, s most annál nagyobb az örömöm, hogy ez sikerült. Pilisvörösvár mindig is tetszett nekem, és korántsem azért, mert közel van Pesthez, és jók a közlekedési feltételek. Ez egy szépen rendezett település, lakóit dolgos, rendszerető, a környezetükkel szemben igényes embereknek ismertem meg. Úgy érzem, nem jelent presztízvesztést számomra az, hogy ezúttal csak az aljegyzői állást nyertem meg. Jelenleg ugyanis a jegyzői teendőket is én látom el. A jegyzői állás megpályáztatása a jogi helyzet tisztázatlansága miatt egyelőre nem látszott célravezetőnek. Amint azonban rendeződnek a dolgok, és a képviselő-testület meghirdeti a jegyzői állást, természetesen én is meg fogom pályázni. Elárulhatom önnek: én ragaszkodó típus vagyok, s mindent meg fogok tenni azért, hogy sokáig itt dolgozhassak.

– **Említette, hogy korábban Tatabányán lakott. Ön odavalósi?**

– Én Tatán születtem, 1962-ben. Harminc éven keresztül éltem Tatabányán, s nagyon nehéz volt elszakadni ettől a várostól. Budapestre költözésünk után egy darabig titokban még abban reménykedtem, hogy nem tudjuk majd megszokni a zajos, zsúfolt Budapestet, és visszaköltözünk Tatabányára. Mostanra azonban már végleg fővárosiak lettünk.

– **Milyen végzettsége van, hol dolgozott korábban?**

– Tanítóképzőt végeztem, s kezdetben tanítóként dolgoztam. Később elvégeztem Budapestben az Államigazgatási Főiskola igazgatásszervezési szakát, s Tatabányán gyámügyi előadóként tevékenykedtem. Egy időben vállalkozó is voltam, majd 1993-ban elnyertem a dunaalmási jegyzői állást. Ha már az életrajzi adatoknál tartunk: nő vagyok, a feleségem tanárnő, az ELTE gyakor-

ló iskolájában tanít. Egy 11 éves fiunk van.

– **Térjünk vissza az elkövetkezendő időszakban önre váró feladatokra. Melyek ezek?**

– Nem kevesebb feladat vár rám, mint a Hivatal teljes átszervezése. Ez részben a városi szerepkörből fakad. Az eddigi struktúra helyett egy olyat kell felállítani, amely a városi feladatok ellátására jobban alkalmas. Szeretném a Hivatalt úgy átszervezni, hogy ne keveredjenek a feladatok, hogy az egyes csoportok jól elkülöníthetőek legyenek egymástól, s az ügyfelek is pontosan tudhassák, hogy milyen témában kihez fordulhatnak. Szeretnék a Hivatalon belül egy olyan csoportot létrehozni, amely szakmai segítséget nyújtana a képviselőknek a fontos döntések meghozatalában. E csoport lenne felelős a képviselő-testületi ülések előkészítéséért, az írásos anyagok kiküldéséért. Meggyőződésem, hogy a képviselői munka sokkal hatékonyabb és könnyebb lesz akkor, ha a döntéseket jól előkészítjük, s a képviselőknek nem kell sötétben tapogatózniuk.

– **Mikorra fejeződik be a Hivatal átszervezése?**

– Mivel ennek költségvetési kihatásai is lesznek, szeretném az 1998. évi költségvetés tárgyalásakor a képviselők asztalára letenni a Hivatal szerkezeti felépítésére vonatkozó elképzeléseimet. Addig még számos egyeztetés hátravan, mind a polgármester asszonymal, mind munkatársaimmal. Az új kisvárosi hivatali modellre a képviselő-testület mondja majd ki a végső szót. Remélem, sikerül egy jól működő, a megváltozott igényeknek jobban megfelelő, a város intézményeinek és polgárainak egyaránt megelégedésére szolgáló Hivatal kialakítása.

F. A.

Értesítés

Értesítjük Pilisvörösvár lakosságát, hogy a Budakörnyéki Földhivatal V. ker., Sas utcai és VI. ker., Benczúr utcai irodái 1998. január 5-től átköltöztek a következő cím alá: 1036 Budapest, III., Lajos u. 160-162.

Az ügyfélfogadás rendje:

Hétfő: 8³⁰-tól 16 óráig
Szerda: 8³⁰-tól 16 óráig
Péntek: 8³⁰-tól 12 óráig
Csütörtök: 8³⁰-tól 12³⁰-ig közhivatalok, ügyvédek részére

Polgármesteri Hivatal

Húzzuk-é egy lyukkal belpébb?

Helyi adók Pilisvörösváron

Pilisvörösvár lakói szorgos és takarékos emberek. Mesterien kezelik a nadrágszíjat is. Ha a szükség úgy hozza, beljebb húzzák egy lyukkal. 1998-ban legalábbis a helyi adók miatt nem kell majd egy lyukkal szűkebbre fogni a szíjat, ebben az évben az Önkormányzat által kivetett adók mértéke ugyanis nem fog változni.

A helyi adókról az 1990. évi C. sz. törvény rendelkezik. A törvény felsorolja az önkormányzatok által kivethető adófajtákat, meghatározva azok legkisebb és legnagyobb mértékét. Az önkormányzatok e törvény alapján hozták meg saját rendeleteiket az általuk kivetendő adókról és azok mértékéről.

Az önkormányzatok egy része sokáig ódzkodott bevezetni a helyi adókat, tudván, hogy a lakosságra és a vállalkozókra már amúgy is jelentős teher hárul. Az állam azonban szinte rákényszeríti a településeket, hogy bevételük egy részét helyben szerezzék meg. A törvény 1-2 évenként megjelenő módosításaiban (legutóbb 1997-ben) egyre magasabbra emeli fel az önkormányzatok által kivethető adók mértékének felső határát, miközben az állam a központi bevételek visszaosztásában egyre szűkmarkúbbnak mutatkozik. Mára már a legtöbb település valamilyen formában kénytelen megadóztatni polgárait és vállalkozóit, hogy elkerülje az esetleg keletkező költségvetési hiányt.

Pilisvörösvár azon települések közé tartozik, ahol rögtön a kezdet kezdetén bevezetésre került a törvényben leírt adófajta mindegyike. (A helyi adókról szóló önkormányzati rendelet 1991. VIII. 8-án keletkezett, és IX. 1-jén lépett érvénybe.) Az egyes adófajtaokról, a törvényben, valamint a helyi rendeletben rögzített mértékükről *Aszt Ferenctől* a Polgármesteri Hivatal adóügyi főelőadójától kértünk tájékoztatást.

Pilisvörösváron ötféle helyi adót vet ki az Önkormányzat. Ezek mértéke 1998-ban nem változik.

1. A **telekadót** azon polgároknak kell fizetniük, akiknek beépíthető belterületi ingatlanuk van. Az adó mértéke 100 Ft/m²/év. Minden bejelentett állandó helyi lakos jelen-

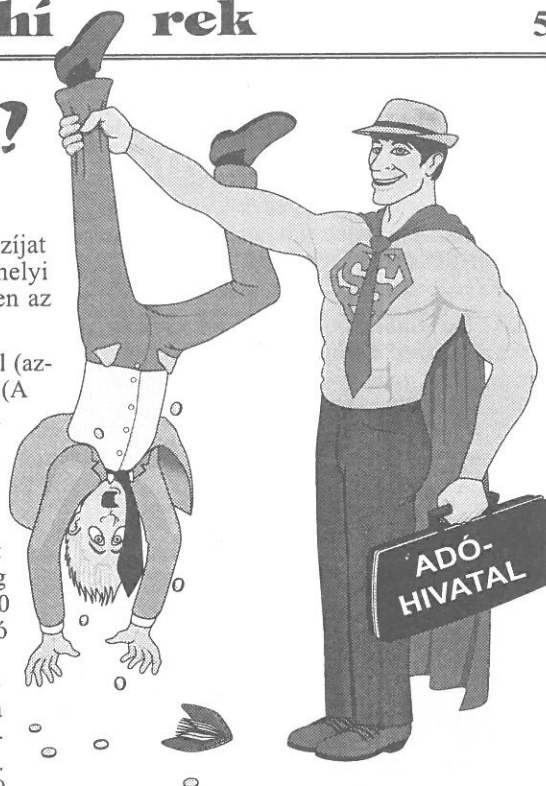
tős, 97%-os kedvezményben részesül (azaz 3 Ft-ot fizet négyzetméterenként). (A törvényben kiszabható maximum 200 Ft/m²/év.)

2. **Idegenforgalmi adót** a belterületi üdülővel, csónakházzal, prészázzal stb. rendelkező ingatlan tulajdonosok fizetnek. Ennek mértéke: 30 m²-ig 150 Ft/m²/év; 30-45 m²-ig 200 Ft/m²/év; 45 m² felett 250 Ft/m²/év. (A törvényben kiszabható maximum 900 Ft/m²/év.)

3. **Építményadót** kötelesek fizetni a tulajdonosok a nem lakás céljára szolgáló üzlet, műhely, raktár, gazdasági épület vagy irodahelyiség stb. után. Ennek mértéke: 30 m²-ig 150 Ft/m²/év; 30 m² fölött 300 Ft/m²/év. Minden magánszemély 50 % kedvezményben részesül, ha a tulajdonában álló üzletben, műhelyben stb. gazdasági és szolgáltató tevékenység folyik. (A törvényben kiszabható maximum 900 Ft/m²/év.)

4. **Kommunális adót** a vállalkozókra vetnek ki a statisztikai létszám alapján (a vállalkozó + az általa foglalkoztatottak száma). Ennek mértéke 2000 Ft/fő/év. (Ez megegyezik a törvényi maximummal.)

5. Az **iparüzési adó** az önkormányzat legfőbb adóbevételi forrása. A helyi adókról szóló törvény 1997. évi módosítása 1,4 %-ra emelte fel ennek maximális mértékét. **Vörösváron 1993 óta 0,8 % az iparüzési adó mértéke, és ez így marad 1998-ban is.** Az idén már érvénybe lép az a törvényi módosítás is, hogy a vállalkozók anyagköltségük 33%-val csökkenthetik az adóalapot. (A törvény szerint 1999-ben az anyagköltség 66 %-ával, 2000-ben 100 %-ával csökkenthetik a vállalkozók adóalapjukat. Ezzel párhuz-

Vörösváron azért mégsem így megy

mosan az adómérték felső határa fokozatosan 2 %-ra nő.)

Annak ellenére, hogy a vállalkozók leírhatják az anyagköltség egyharmadát, az iparüzési adóból várhatóan befolyó összeg nem lesz kevesebb, mint tavaly. Pilisvörösvárra ugyanis a vállalkozások élénkítése jellemző, egyre nagyobb a forgalmuk, bevételük, így az ezután fizetendő adó is.

Utoljára hagytuk a **súlyadót**, ami nem tartozik a helyi adók közé, ezt az önkormányzatoknak kötelező kivetni az autótulajdonosokra, s egy része az államot illeti. Pilisvörösváron a súlyadót, a képviselő-testület 1996. január 1-jei hatállyal emelte fel 100 kilónként 500 forintra. Ebből csak 300 Ft marad az Önkormányzat kasszájában, 200 forint a központi költségvetésbe kerül.

F. A.

TOVÁBBKÉPZÉS

Freinet pedagógia

címmel továbbképzést hirdetünk tanítóknak a Magyar Soros Alapítvány és a Magyar Freinet Alapítvány támogatásával.

A továbbképzés három szinten folyik: 1. ismerkedő, 2. fejlesztő és 3. mesterkurzuson gazdagíthatják ismereteiket, tapasztalataikat a jelentkezők. Mindegyik szinten az élményszerű, a saját tapasztalaton alapuló formát részesítjük előnyben.

Az 1. kurzus 2x30 órás, a 2. és 3. kurzus 30-30 órás. A csoportok létszáma 20-25 fő. A kurzusokat február-március-április hónapban szervezzük. A hallgatók tanúsítványt kapnak a továbbképzés elvégzéséről. A továbbképzés, a műhelymunka vezetői: Havasi Valéria, Horváth H. Attila és Werner Enikő.

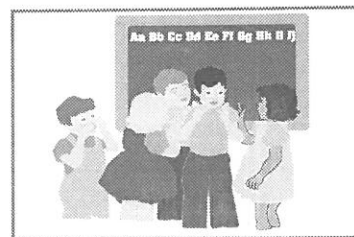
Az 1. ismerkedő kurzus időpontja: 1998. február 19-21.
Helyszíne: Zamárdi, Sirály Hotel.
Részvételi díj: 1500 Ft.

Jelentkezni lehet 1998. február 5-ig a következő címen:
Klotildligeti Drámaiskola,
Fazekas Annamária

2081 Piliscsaba, Ady Endre u. 13.
Telefon: 373-010

Az 1. ismerkedő kurzusra jelentkezőket felvételi beszélgetésre várjuk 1998. február 11-én 10 órára az Országos Közoktatási Intézet 1. emeleti tanácstermébe.

A további kurzusok pontos időpontjáról levélben tájékoztatjuk a jelentkezőket.

Templom Téri Általános Iskola

Versenyhírek

– 1997. november 14-én iskolánk rendezte a vonzáskörzeti Diákolimpia asztalitenisz-versenyét. A rendezvényen öt környékbeli iskola tanulói vettek részt. A lányok versenyét a Budakeszi Általános Iskola, a fiúké a Pilisborosjenői Általános Iskola tanulója nyerte. A versenyen Harnisch Viktor, iskolánk 7. b osztályos tanulója a 4. helyen végzett.

Kiss Anett

Kozsda Eszter

– A TITOK Oktatásszervező Bt. által szervezett magyar nyelvi levelező verseny második fordulójából az országos döntőbe jutott Kiss Anett 6. z, Kozsda Eszter 6. z, Mogyorós Edina 6. z, Szilágyi Ildikó 6. z, Bőr Tímea 7. a és Bahul Krisztina 7. a osztályos tanuló.

– 1997. december 6-án Budapesten a Vildányi úti Konferencia Központban rendezett Országos Arany János magyar nyelvi versenyen III. helyezést szerzett (holtversenyben) Kozsda Eszter 6. z és Kiss Anett 6. z osztályos tanuló. Felkészítő tanár: Bodó Krisztina.

– A Kellárt Stúdió (Szentendre) rajzpályázatára 22 tanulóknak küldött pályamunkát: rajzot, festményt...

– 1997. december 3-án az iskolánkban rendezett körzeti alsó tagozatos kispályás teremfoci-bajnokságon csapatunk II. helyet szerzett, és ezzel továbbjutott a vonzáskörzeti versenyre.

– Az 1997. december 5-én rendezett I. korcsoportos labdarúgó diákolimpia megyei, körzeti versenyén iskolánk csapata III. helyezést szerzett.

– A Tatabányán rendezett Providencia Kupán iskolánk 5-6. osztályos fiú kézilabdacsapata III. helyezést ért el. Wieszt Károly 6. a osztályos tanuló a torna legjobb játékosa címet kapta.

– 1997. december 11-én Solymáron a II. korcsoportos körzeti teremfociversenyen (Diákolimpia) iskolánk csapata III. helyezést ért el.

– 1997. december 12-én Budaörsön játékos sportvetélkedőn (Diákolimpia – I. korcsoportos megyei körzeti bajnokság) csapatunk II. helyezést ért el.

– 1997. december 18-án a Solymáron rendezett III. korcsoportos körzeti teremfociversenyen (Diákolimpia) iskolánk csapata I. helyezést ért el, és továbbjutott a megyei vonzáskörzeti versenyre.

– 1997. december 20-án Budapesten (Újpest) serdülő csapatok részére rendezett kézilabda teremkupa csapatunk I. helyezést ért el.

Kulturális és egyéb hírek

– 1997. november 17-én 122 5-6. osztályos tanuló szüleikkel és osztályfőnökeikkel együtt megtekintette a József Attila Színházban a Kölyök című előadást.

– 1997. november 26-án a SOS Egyesület „Szabadulás a kábítószer rabságából” címmel előadást tartott a szenvedélybetegségekről 8. osztályos tanulóinknak.

– 1997. december 15-én 8. osztályos tanulóinknak, illetve szüleiknek pályaválasztási szülői értekezletet rendeztünk. Tájékoztatást adott: Oláh Imre igazgató, a Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskoláról, Hargita Péter igazgató a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskoláról. Ezúton is megköszönjük tájékoztatásukat.

– 1997. december 15-én 8. osztályos tanulóink szüleinek előadást tartott az SOS Egyesület „Szabadulás a kábítószer rabságából” címmel.

– 1997. december 18-án 10 óra 40 perckor ünnepi karácsonyi adás sugárzásával megkezdte működését a Templom téri iskolarádió.

– 1997. december 18-án alsó tagozatos tanulók (70 gyerek a 4/a, 4/c és a 3/b osztályból) osztályvezetőikkel Budapesten a Gutenberg Ifjúsági Művelődési Centrumban megtekintették a „Melyiket a kilenc közül” c. előadást.

– 1997. december 18-án megtekintettük a Haász Éva tanárnő által rendezett német nyelvű betlehemes játékot. Ezt a tanulóink előadták a városi karácsonyi ünnepélyen, illetve a nyugdíjasok részére rendezett városi karácsonyi ünnepélyen. Ugyanezek az előadásokon fellépett iskolánk énekkara Flóra Edina tanárnő vezetésével.

– Iskolánk tanulóival Szilvási Tiborné magyar nyelvű betlehemes játékot mutatott be a városi karácsonyi ünnepélyen, illetve a nyugdíjasok részére rendezett karácsonyi ünnepélyen.

– 1997. december 19-én tartottuk az iskolai Diákönkormányzat szervezésében a hagyományos iskolai karácsonyi műsorunkat. E műsorból részleteket mutattak be tanulóink a Napos Oldal karácsonyi ünnepségén 1997. december 20-án.

– A Templom téri iskola népi táncsoportja 1997. december 20-án stúdiófelvételen szerepelt az ATV-ben, ahol Szilvási Tiborné vezetésével Betlehemes játékot adtak elő, amit a televízió egyenes adásban közvetített.

Koós Ferenc
igazgatóhelyettes

Német Nemzetiségi Gimnázium

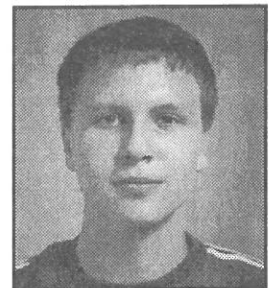
Im März erwarten wir wieder deutsche Schüler

Die vor fünf Jahren geschlossene Partnerschaft mit der Erich-Reichwein-Schule in Neu-Anspach lebt weiter. Nachdem 20 Gymnasiasten im September 1997 eine wunderschöne Reise nach Hessen gemacht haben, folgt jetzt der Besuch unserer Freunde. Die Schüler können sich schon als gut bekannte Freunde begrüßen. In der Woche im März haben wir vieles vor. Hoffentlich klappt alles und sie werden bei uns in Ungarn wieder unvergeßliche Tage verbringen.

Ottília Lieber

Versenyeredmények

Strbik Péter (8. a) a Magyar Dartsbajnokságon serdülő és ifjúsági kategóriában is az I. helyen végzett.

Strbik Péter

Sebastian Vondung és Vámos Viktor (7. b) az Országos darts diákolimpián holtversenyben harmadikok lettek.

Bolla Zsolt (9. a) a Pest megyei középiskolai matematikaversenyen korcsoportjában a IV. helyen végzett.

Aufruf

Der Direktor des Deutschen Nationalitätengymnasiums und Fachmittelschule für Außenhandel Pilisvörösvár schreibt einen Wettbewerb aus in den Themen

1. Die Geschichte der Stadt Werischwar
2. Die Volkskunde der Stadt Werischwar
3. Warum werden die Deutschen in Ungarn heute noch Schwaben genannt?

für die Schüler/innen der 8., 9., 10. und 11. Jahrgänge der Grundschulen und des Gymnasiums der Stadt Pilisvörösvár.

Die besten Arbeiten werden mit dem Preis von 30.000, 20.000, und 10.000,- Forint prämiert.

Bedingungen:

– Sprache der Aufsätze: Deutsch
 – Eigene Gedanken, selbständige Forschungen, Illustrationen (Bilder, Urkunden, usw.) werden bevorzugt.

Umfang: Mindestens 20 Seiten

Einsendetermin: 30. Juni 1998

Siegerehrung: Bei der Eröffnungsfeier des Schuljahres 1998/99 im Theatersaal des Nationalitätengymnasiums

Adresse: Direktor des Deutschen Nationalitätengymnasiums, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Felhívás

A pilisvörösvári Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola igazgatója pályázatot ír ki az általános iskolák és a gimnázium 8., 9., 10. és 11. évfolyamának tanulói számára az alábbi témákban:

1. Pilisvörösvár város története
2. Pilisvörösvár város népismerte
3. Miért nevezik a magyarországi németeket még ma is sváboknak?

A legjobb munkákat 30 000, 20 000 és 10 000 Ft összegű (első, második, illetve harmadik) díjjal jutalmazzuk.

Feltételek: A dolgozatokat német nyelven kell megírni. A saját gondolatokat, önálló kutatásokat, illusztrációkat (képek, okmányok, iratok, stb) előnyben részesítjük.

Terjedelem: legkevesebb 20 oldal.

Beküldési határidő: 1998. június 30.

Eredményhirdetés: a nemzetiségi gimnázium nagytermében az 1998/99-es tanévnyitó ünnepségen.

Cím: Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola igazgatója, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

„Egy nap arra ébredtem, hogy már közējük tartozom...”

Egy év Németországban

Hackenberger Erika, a vörösvári gimnázium tanulója egy tanulmányi ösztöndíjnak köszönhetően egy évet töltött Németországban. Erika Pilisvörösvár partnerközségében, Gerstettenben lakott, először Klaus Merkle volt polgármester, később Eduard Gilitzer házában. Mindkét család nagy szeretettel látta őt vendégül. Tanulmányait a körzet központjában, a Gerstettenből néhány kilométerre fekvő Heidenheim egyik középiskolájában folytatta. A külsországi élményekről, az ottani oktatási rendszerről, a német embe-
 rekről, szokásaikról kérdeztük őt.

– **Milyen volt ez az év az otthonodtól távol?**

– Az elején nehéz volt: idegen környezet, idegen szokások, idegen nyelv..., de azért lassan beleszoktam, és szó szerint sírtam, amikor végleg haza kellett jönnöm. Mindkét család, akiknél laktam, rendkívül kedves volt. Nem éreztem magam kívülállóknak. Egy kicsit második apám, anyám, testvérem „született”, és nem hittem, hogy ennyire fognak hiányozni.

– **Eszerint nem igaz a közhely, hogy a németek nem túl vendégszeretőek?**

– Nem, egyáltalán nem, bár az első benyomások tényleg meglepetőek. Azt a fajta távolságtartást, ami ott természetes, a magyarok gyakran félreértik, és úgy érzik, mintha nem szívesen látnák őket.

– **Mások az ott élő emberek?**

– A temperamentumuk más. Rendkívül visszafogottak, még régi, szoros kapcsolatokban is igyekeznek mellőzni minden testi kontaktust: nem adnak kezet, nem csókolják meg egymást, nem érintik még a másikat beszélgetés közben, az pedig, hogy valakit a szeretet jeléül csak egyszerűen átöleljenek, egyenesen elképzelhetetlen. Ezt volt a legnehezebb megszoknom...

– **Gondolom, volt egy pár cikis helyzet...**

– Hajjaj! Jó ideig nem értettem, miért néznek rám furcsán, amiért ilyen közvetlen vagyok. Hál' istennek, azért nem voltak nagyon nagy problémáim a beilleszkedéssel, bár sokkal lassabban és körülményesebben ment, mint gondoltam.

– **A nyelvi nehézségek miatt?**

– Még ha lett volna kívül beszélgetni! De az első hetekben csak bámultak, mint egy marslakót... Azután a „bátrabbak” lassan odaszívárogtak hozzám. Hamarosan lettek jó barátaim is, és egy nap arra ébredtem, hogy már közējük tartozom. Rengeteget neveltünk, és ha szórakozni mentek, engem is mindig hívtak.

– **Hová járnak a német fiatalok?**

– Legtöbbször moziba, különböző pubokba, házi bulikba. Náluk nagyon szigorúan veszik, hogy valaki nagykorú-e már. Vannak helyek, ahová eleve be sem engednek, a tinédzsereknek való szórakozóhelyeket pedig legkésőbb éjfélkor bezárják... Ennek persze megvannak az előnyei és a hátrányai is; a fiatalokat így próbálják megvédeni a káros hatásoktól, de nagyon bosszant, amikor egy helyről szó szerint kidobnak.

– **Mi a helyzet az iskolával?**

– Sokkal stresszmentesebb, mint nálunk.

Már csak azért is, mert ők egy évvel tovább járnak iskolába, és nem kell „rohanniuk” a tananyaggal. Délelőtt csak hat órájuk van, mert a tapasztalatok szerint ennél többet úgysem képes befogadni az agy. Egy héten kétszer van úgynevezett délutáni iskola, amikor a délelőtti órák után egy másfél órás szünetet tartanak, azután kettőtől még két órát.

– **Milyen a menza?**

– Németországban nincs menza, úgyhogy nem lehet se szidni, se dicsérni. A diákok magukkal hozzák az ebédet, vagy a másfél órás szünetben bemehetnek a városba enni.

– **És a diákélet?**

– A tanórákon kívüli programok sokkal szívesebbek és keresettebbek, mint Magyarországon. Rengeteg szakkör van: színjátszó klub, sportszakosztály, saját fúvószenekar és rockegyüttes, diákújság. Így aztán lehet válogatni. Ott az a ciki, ha nem vagy benne legalább egy dologban. Ha valami új dolgot szerveztek, már csak kíváncsiságból is elmentünk, soha nem fordult elő, hogy egy szakkört vagy programot a teljes érdektelenség vett volna körül.

– **Mások a tanárok, mint nálunk?**

– Németországban nagyon fontosnak tartják, hogy tanár és diák között minél közvet-

lenebb kapcsolat alakuljon ki. Hellóval köszöntik egymást, egy-egy vizsga után együtt járnak sörözni, jókat beszélgetnek, sőt még az iskolai bandában is együtt zenélnek. Ott is van persze olyan tanár, akit kevésbé szeretnek, de soha nem tapasztaltam, hogy egy tanárnak csak azért volt tekintélye, mert félték tőle.

– **Szóval elégedett voltál a sulival?**

– Jó volt, de azért ott is keményen kellett tanulni. Az tetszett leginkább, hogy a tankönyvek úgy vannak megszerkesztve, hogy a di-

ák megtanuljon logikusan gondolkodni, és saját maga jöjjön rá a lényegre.

– **Egy utolsó kérdés: ezek után milyen érzés újra a régi iskolában, otthon lenni?**

– Furcsa, de azért jó. Néha nagyon hiányoznak az ottani barátaim. Az együtt töltött év emlékére összeállítottak külön az én részemre egy kedves-humoros újságot, amiben a legfontosabb események mellett az ismerőseim jellegzetes mondatai, viccei, egy-egy jellemző élethelyzet és rengeteg fénykép is szerepelnek. Ezenkívül állandóan levelezünk, és nagyon örülök, hogy lehetőségem volt megismerni őket.

Jakab Katalin

Erika a Merkle család körében. Középpont Klaus Merkle, partnerközségünk korábbi polgármestere

A szépség misszionáriusai

Karácsonyi koncert a zeneiskolában

Férfiemberhez nem illik a sírás. Mostanában mégis elő-előfordul, hogy megnevedvesednek szemeim. Nem a fájdalomtól vagy szomorúságtól, hanem a szépségtől. Fiatalabb koromban, ha valami szépet láttam vagy hallottam, legfeljebb a hátam borsózdott, s csak nevetni tudtam a zsebkendőjüket eláztató szentimentális öregeken. De mostanra én is idősebb lettem, s a világ is alaposan megváltozott. Szennyesebb, durvább és hitványabb lett. Ma a hamburger és szappanopera világát éljük. A talmi, a gyorsan emészthető, az egykaptafa alkotásokét. Ahol az igazi értékek elvesznek a gaz között. Milyen kivételes is az, ha virágra lelünk ez újvilági ugaron; ha tiszta forrásra lelünk a mocsárban, amibe már-már belesüppedünk.

Mindennapjainkból szinte már kivesszett a szépség. Nem figyelünk egymásra, még magunkra sem, nem figyelünk értékeinkre, nem figyelünk a szépre, a jóra. Csak rohanunk. Rohanunk a kapitalizmusba, a „szép, új világba”. És talán még sohasem áhítoztunk annyira a valódi szépségre, mint manapság. Ritka kincs ez. Könnyünk is kicsordul sóvár örömeinkben, ha rálelünk.

Erre a ritka kincsre lelhet az, aki rendszeres látogatója a zeneiskola bérletes előadásainak. Magas színvonalú, felémelő élményt adó előadások ezek, me-

lyeken kiváló zenészekkel, neves előadóművészekkel találkozhatunk.

A zeneiskola már egy jó ideje a kultúra fellegvárának számít Pilisvörösváron. A zeneiskola művésztanárai, élükön Hoós Sándor igazgató úrral egyfajta missziós szerepet töltenek be – a szépség misszionáriusai ők. Öröm látni, hogy hitüknek, lelkesedésüknek, szakmai tudásuknak, művészi tehetségüknek, pedagógiai érzéküknek köszönhetően mint csodálkozóknak rá gyermekeink is a szépre, mint gazdagodnak érzelmekben, nemes emberi vonásokban.

Karácsony előtt néhány nappal közös koncertet adtak a zeneiskola tanárai és növendékei. Kedves szokás ez. Az ünnep közeledvén ilyenkor a zeneórák is meghittebbek lesznek. A kórus tagjai már a karácsonyi dalokat tanulják, tanár és növendék közösen készül, gyakorol, lapozgatja a kottákat, veszi át újra és újra a kiválasztott darabot. A növendékek már napokkal előbb izgulni kezdenek, vajon hogyan fog sikerülni a várva-várt fellépés. Tudják, nagy megtiszteltetés a társak, a szülők, a vendégek elé kiállni ezen az ünnepen.

Az idei karácsonyi koncert különösen szép és meghitt hangulatú volt. A műsor első felében az egyes tanszakok legkiválóbb növendékei csillogtatták meg tudásukat tanáraik kíséretében, majd az iskola művésztanárai adtak elő egy-egy szóló darabot. Tetszéssel fogadta a közönség az iskola nemrégiben alakult vonózenekarát is.

A műsor következő részében az Ifjúsági Fúvószenekar lépett színpadra. Szokás szerint kirobbanó sikert arattak. Ezúttal népszerű musicalekből adtak elő

részleteket. A vastaps most sem maradt el. A ráadásban aztán felhangzott a vérpezsdítő Radecky-induló is.

A csoda a műsor befejező részében történt meg. A Betlehemes játék előadásakor. Oly gyönyörű szép volt a zene, oly szépen, meghatóan énekeltek a kórus tagjai, akik között egészen kicsi gyerekek is voltak, oly szépen mondták a karácsonyi verseket, oly szép volt az egész, hogy azt elmondani nem lehet.

E sorok írója meghatottan ült a szépségtől, a gyönyörűségtől, a boldogságtól eltelve a zsúfolásig megtelt színházterem első sorában, a szeméből potyogtak a könnyek, s tudta, akárhány éve is foglalkozik betűvetéssel, újságírással, képtelen lesz arra, hogy e csodálatos percekről beszámoljon olvasóinak.

Ne is várja tőlem a tisztelt olvasó ezt. Mert a szó erre kevés. Ezt a boldogságot, ezt az örömet, humánusmot és szépséget csak a zene tudja kifejezni. A zene, amelyben Vörösvár gazdag. Több mint 300 zeneiskolása a szépség, az igazi emberi gazdagság letéteményese ebben a talmi, hazug és hideg világban.

Köszönöm a zeneiskola tanárainak és növendékeinek, hogy részese lehettem ennek a csodálatos élménynek. Köszönöm, hogy megrikkattak.

F. A.

A Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola koncertsorozatának következő előadásán a budapesti *Academia Rézfúvós Kvintett* hallhatják városunk zeneszerető polgárai. A koncert az eredeti időponttól eltérően február 6-án kerül megrendezésre.

További rendezvények:

Február 27. A *Danubius Vonósnégyes* koncertje

Március 27. *Tokos Zoltán* gitárművész szólóestje

Április 24. Kamaraest. Fellépnek: *Magyar Imre* kürtművész, *Rácz Rita* énekművész, *Nagy Mária* zongoraművész.

Május 29. *Kozma Rózsa* énekművész és *Berchy József* zongoraművész estje.

Alkalmankénti jegyvásárlás a helyszínen. A belépőjegy ára: 400 Ft.

A rendezőség a műsorváltoztatás jogát fenntartja, melyről a bérlettulajdonosokat időben értesíti.

A növendékek közül a legnagyobb sikert a karácsonyi koncerten Krupp Nóra aratta. Az apró leány varázslatos hegedűjátékával szinte elbűvölte közönségét. Nem csoda, hogy visszatapsolták őt a színpadra. (Csontos Barnabás felvétele)

KÖNYVBARÁTOK KÖRE - 1955-1961.

1960 májusában a Könyvbarátok Körének színtársulata bemutatta Molière „A botcsinálta doktor” című színművét. A Rákosi-rendszer nyomasztó világában igazi felüdülést jelentett az öröme, boldogságra, vidámságra vágyó vörösvári közönség számára ez az előadás.

Az ötvenes évek második felében Pilisvörösvár kulturális életében jelentős szerepet játszott a Községi Könyvtár és a Könyvbarátok Köre, amelyet Fogarasy Mihály könyvtáros vezetett.

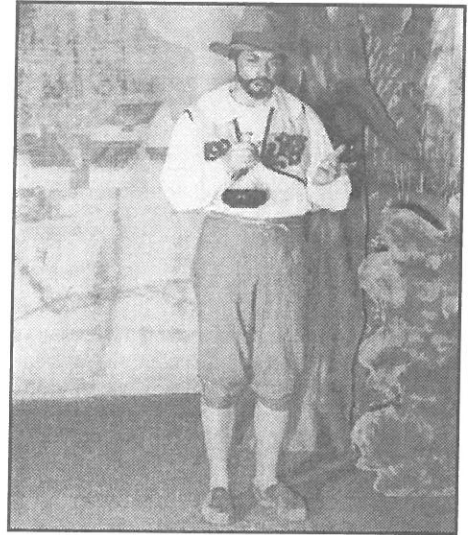
Sorozatunk befejező részében a Kör nagy sikerű színelőadását elevenítjük fel majd 40 év messzeségből.

A Botcsinálta doktor korának legkedveltebb és legtöbbet játszott kiskomédiája volt. A darabban mind a helyzetekből, mind a személyekből (lásd. helyzetkomikum, jellemkomikum) szüntelen derű árad. A mű régi bohózatí témát elevenít fel: pellengérré állítja az orvosok nagyképűségét, kontárságát, handabandázását. A középkori „commedia dell'arte” óta igen népszerű és hálás téma ez, maga Molière is többször feldolgozta színdarabjaiban.

A darab nemcsak fergeteges humora, hanem rövidege miatt is igen vonzó az amatőr

színjátszók számára. A Könyvbarátok Körének fiatal, lelkes színjátszói sem véletlenül választották éppen ezt első (és sajnos egyben utolsó) színelőadásuk alapjául.

A maig emlékezetes előadást Pál Zoltán rendezte, aki egyben a főszerepet, a talpraesett, fortélyos Sganarelle figuráját is játszotta. A további szerepeket Manherz Károly, Ziegler László, Oravecz György, Szauter Rudolf, Pellényi Mária, Frida Emma, Albel Attila és Vörös Judit játszották. (Említsük meg Gábeli Andrást is, aki a sűgő

Pál Zoltán mint Sganarelle

A darab szereplői és technikai segítői. Álló sor: Manherz Károly, Ziegler László, Kutas József, Oravecz György, Szauter Rudolf, Gábeli András, Feldhoffer János. Ülő sor: Pellényi Mária, Frida Emma, Albel Attila, Pál Zoltán, Vörös Judit.

A Molière-est közönsége

volt, és Feldhoffer Jánost, aki a díszleteket festette.)

Szűk egy hónapig próbálták a szereplők a darabot, nagy kedvvel, rendkívül jó hangulatban. Az előadás csodásan sikerült, a közönség nagy tapssal, ovációval fogadta az előadást.

Az egykori szereplők már nemigen tudják emlékeztükbe visszaidézni a jeleneteket, a darab szövegét, sőt jószívrrel már arra sem emlékeznek, melyik szerepet is alakították. Az élmény azonban, amit ez a színdarab, a közös próbák, az együttlét, a sikeres előadás nyújtott nekik, ma is elevenen él bennük.

Sorozatunk zárszavaként hadd idézzem Rásonyi Győzőnét (Pellényi Mária), aki így emlékezik:

„Nagy lelkesedéssel tanultuk be a darabot, és szédületesen nagy élményt jelentett a számunkra. A Könyvbarátok Körének foglalkozásai, a közös együttlétek, kulturális rendezvények, előadások bearanyozták az ifjúságunkat!”

Látjuk a fától az erdőt!

A pilisvörösvári Környezetvédő és Természetbarát Egyesület 1997. évi számvetése

Olvasói észrevételekre is reagálva vállalkozunk 1988-tól működő egyesületünk rövid bemutatására, az eltelt időszakban végzett tevékenységének és az önkormányzati támogatások felhasználásának ismertetésére.

Megalakulása óta egyesületünk tagsága különböző okok miatt többször cserélődött. A legaktívabbak azonban ma is a magját képezik a „megszállott környezetvédőknek”, dacolva az egyesületet gyakran érő, nem építő szándékú kritikákkal. Nem hátráltak meg a sikertelenség és a kudarcok hatására, de nem is vártak köszönetre, érdemi elismerésre. Tették és teszik dolgukat, amelyet önként vállaltak.

A pilisvörösvári környezetvédők gyakran hallatják szavukat, ha olyan jelenségekkel találkoznak, amelyek az itt élők közérzetét, mindennapjait negatív irányban befolyásolják. (Pl. a levegő, a vizeink, a közterületeink tisztaságának, gondozottságának, mellékutcaink, közeink elhanyagoltságának szinte naponta visszatérő problémáira is utalva!)

Természetesen az egyesület nem vállalhat fel hivatali feladatokat, de szorgalmazhatja – mint ahogy eddig is tette, és fogja a jövőben ugyanígy! –, hogy akiknek ez kötelességük és feladatuk, hassanak eredményesebben oda, hogy polgáraink – különösen a fiatalabb korosztály – ne tegyenek kárt fáinkban, növényeinkben, erdeinkben, parkjainkban, utcáinkon, tereinken. Ne találkozhassunk egyre szaporodó „illegális és dekoratív” szemétkulakokkal, kisebb-nagyobb szemétkucokkal.

Egyesületünk tagjai úgy érzik, hogy a falutakarítási napokon – amelyeken tagjaink családtagjaikkal együtt minden alkalommal részt vettek –, csak „tűzoltó munkát” végeztünk.

Az önkéntes hétvégi munkák látszata nem tartott sokáig. Néhány hétre-hónapra rá újra gyűltek az erdőszéleken, a tavak partján, az utak menti vízvezető árkokban a „szemet gyönyörködtető” szemétdombok! Aktuális a tévéreklám! Nem bántja az emberek szemét? Természetesen csak a jóérzésű emberek szemét bántja. A szemételeket nem!

Javasoljuk, hogy ez évtől kezdve város-építő nappá kereszteljük át a falutakarítási napot.

Úgy éreztük, sokan szinte kárörvendve vagy szánakozva szemlélték faültetési, sövény-, bokor- és tujaültetési akcióinkat, szemétyűjtési tevékenységünket. Nem találunk magunknak „jobb hétvégi elfoglaltságot”? Tituláltak minket – nem sértő szándékkal – közmunkásoknak, kukásoknak, guberálók-nak, sírásóknak, de egyre többen szimpatizálnak velünk, „zöldekkel”.

A nemzeti hagyományokat jól ismerők emlékeznek rá, hogy régebben megszólaltak egymást az emberek, ha rendezetlenül nézett ki házaik környezete. Nem is voltak gazosak, szemetesek, porosak a járdák, víz-vezető árkok.

A hagyományok napjainkban újra feléledni látszanak. Megőrzésüket, ápolásukat egyesületünk – ha szerényen is – támogatja, elsősorban az iskolás korú fiatalokra építve. Kiemelt hangsúlyt fektetve a mai kor kívánalmaira és az általunk talán a legfontosabbnak tartott szelektív hulladékgyűjtésnek minél korábbi megalapozására. E cél elérése érdekében vettünk részt anyagi támogatást nyújtó pályázatokon. Sikerült is jelentősebb összegeket elnyernünk, amelyekkel általános iskolai és óvodai programokat támogatunk. (Pl. a Hálózat a demokráciáért program pályázatán elnyert 100 000 forinttal, az Ökotárs Alapítvány pályázatán elnyert 50 000 forinttal.) A szelektív hulladékgyűjtés népszerűsítéséhez és támogatásához egyesületünk eszközeivel és munkájával járult hozzá. (Eszközeinket, szerszámainkat az önkormányzati anyagi támogatás egy részének felhasználásából vásároltuk.)

A Környezetvédő és Természetbarát

Egyesület tagjai által az 1997-es év végéig legtöbbször a hétféteken elvégzett társadalmi munka eredményei városunk következő helyszínein láthatók:

– a bányatelepi ABC parkolójában (tereprendezés, fák, sövények ültetése)

– a temető parkolójában (fásítás, 18 ezüsthárs ültetése)

– a mentőállomás előkertjében (díszkerítés készítése, füvesítés)

– a mentőállomás kertjében és a szakorvosi rendelő hátsó udvarában (60 db tuja ültetése)

– a Templom téren (tereprendezés, zöld felületek kialakítása, fák ültetése)

– a Templom téri iskola kertjében (tereprendezés, füvesítés, sövény ültetése)

– a Vásár téri iskola kerítése mentén (18 gömbjuhar ültetése)

– a Petőfi utcai csemetekertben

– a Lőcsei utcai emlékparkban (tereprendezés pályázati támogatással)

– a Szabadság út végén (2000 növény elültetésénél segédkeztünk).

1997 őszén a temető parkolójában pótoltuk a letört fákat. 10 db új szivarfát ültettünk el. Az elültetett fák védelmére, a szabálytalanul közlekedő járművek elterelésére útakadályt állítottunk. A Templom téren 14 új tűztövist ültettünk el a templom bejáratától balra eső parkolónál, két kitört fa helyére pedig újjakat ültettünk a templom mögötti részen.

A Vásár téren a Kápolna körül 10 db tűztövist, a kápolna és a telekhatár közé – Gromon Mici néni ajándékaként – két feketefenyőt ültettünk.

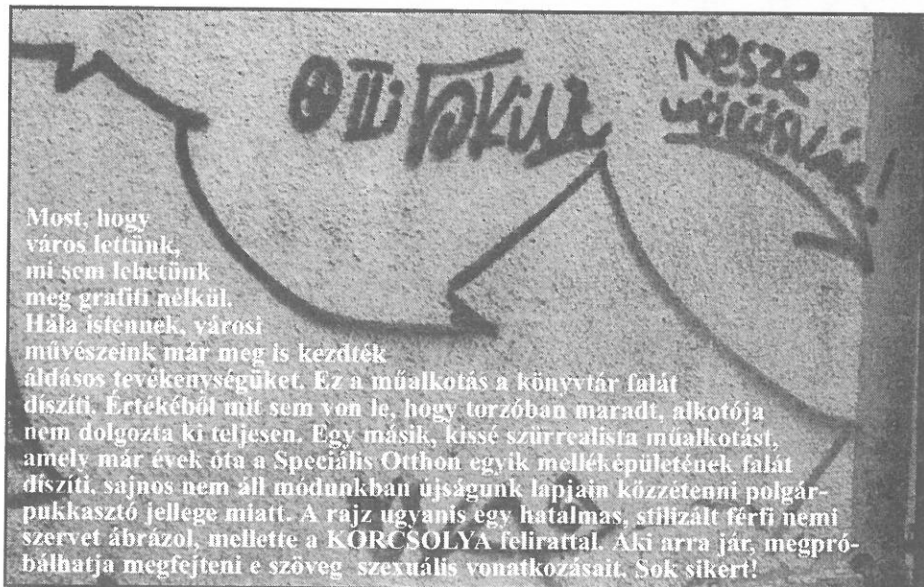
Az év végére igyekeztünk elkölteni az önkormányzati támogatást. 30 000 forintot fordítottunk új fák, bokrok vásárlására, a régiak cseréjére, pótlására. A november elején hirtelen beköszöntött fagyok miatt a tervezett fásítás majdnem elmaradt. A később enyhébbre fordult időjárást igyekeztünk kihasználni, és megpróbáltuk behozni a lemaradást.

A karácsonyi ünnepek és újév közötti néhány nap valamelyikén évek óta egyesületi összejövetelt tartunk, amikor szerény körülmények között, de vidám, jó hangulatú együttlét keretében beszélgetünk terveinkről, elképzeléseinkről, álmainkról, miként tudnánk többet tenni környezetünk védelmére érdekében.

Terveink között első helyen szerepel a kapcsolódás a „Virágos Magyarország” pályázathoz, munkafelajánlással, anyagi hozzájárulással. Szeretnénk szorosabb kapcsolatot kialakítani az óvodákkal, az iskolákkal. A pilisvörösvári egyesületek közül azokkal, amelyek közvetlenül kötődnek környezetünkhez – kertbarátok, gombászok, horgászok –, gyakrabban szeretnénk találkozni városunk szépítése során. Részünkről garancia erre közel harminc fős lelkes és aktív tagunk. Ritkábban szeretnénk hallani a ma még úton-útfélen hangoztatott jelzőket: Pilisvörösvár sáros, szemetes és gazos város, helyette inkább azt szeretnénk hallani: ez a város már alig sáros, szemetes és gazos, viszont széltében-hosszában szemet gyönyörködtetően virágos.

Sajtosi János

Nesze, Vörösvár!

Most, hogy város lettünk, mi sem lehetünk meg grafiti nélkül. Hála istennek, városi művészeink már meg is kezdték áldásos tevékenységüket. Ez a műalkotás a könyvtár falát díszíti. Értékéből mit sem von le, hogy torzóban maradt, alkotója nem dolgozta ki teljesen. Egy másik, kissé szurrealista műalkotást, amely már évek óta a Speciális Otthon egyik melléképületének falát díszíti, sajnos nem áll módunkban újságunk lapjain közzétenni polgárpukkasztó jellege miatt. A rajz ugyanis egy hatalmas, sziflizált férfi nemi szervet ábrázol, mellette a KORCSOLYA felirattal. Aki arra jár, megpróbálhatja megfejteni e szöveg szexuális vonatkozásait. Sok sikert!

Itt van Amerika? Parainesis* F. A.-hoz

Vámos Miklós a televízióban amerikai élményeiről mesél. Elmondja, hogy tapasztalatai szerint az amerikaiak jobban túrik a kritikát, mások elmarasztaló véleményét, lényegesen nagyobb a tűréshatáruk, toleránsabbak, nem kapják mindjárt fel a vizet, nem szívnak mindent rögtön mellre. Nem úgy, mint mi, magyarok.

Elgondolkodtam ezen. Amerika számomra cseppet sem vonzó ország. Hozzá én túl európai vagyok. Gondolkodásban, kultúrában, hagyományokban. Azt aanyag eleganciát azonban, ahogy tudomásul veszik, hogy – teszem azt – valaki balfácánnak nevezi őket, mégis jó lenne eltanulnunk tőlük. Talán nálunk sem lenne annyi gyomorfekélyes, neurotikus, depressziós, öngyilkosság-ra hajlamos ember.

Épp ezen tépelődtem, amikor megcsörrent a telefon. Egy idősebb úr dült-fült a vonal végén. Egy korábbi cikkemet szóba hozva atyai tanácsok osztogatásába kezdett amolyan „bölc s atya – hülye gyerek” stílusban. Parainesisében kifejtette, jobb lenne, ha felhagynék az újságírással, mivel ahhoz semmit sem konyítok. Egy cikknek a megírása ugyanis intelligencia kérdése, nekem pedig olyan nincsen. Ezt aztán még néhányszor elismételte – különösen élvezve az intelligencia hiányára utaló passzus szárnyaló visszhangját.

Köszönhetően Vámos Miklósnak, a bölc s atyai feddés hallatán (amit leginkább azért kaptam, mert az illető urat nem említettem meg név szerint cikkemben) rögtön futtatni kezdem magamban a toleranciaprogramot: balfácán vagyok, balfácán vagyok, balfácán vagyok...

A parainesis azonban folytatódott, s egy idő után rémültem vettem észre magamon, hogy a lábaim remegni kezdenek, a fejem elvörösödik, az ereim kidagadnak. Oh, Uramisten, a magyar átok, az infarktus közelg...

A magából kikelt úr most már egyenesen rosszindulatúnak minősítette az említett cikket, amely lejáratja azt a nemes ügyet, amelyet ő képvisel, s rossz fényt az egész településre, amelynek lakója.

Na tessék, nemcsak hülye vagyok, de rosszindulatú is. Ez már sok. Ezt már nem tudom megemészteni, ehhez én túl európai, túl magyar vagyok.

Ráadásul nem tagadhatom le pedagógus voltomat. Tudnivaló ugyanis, hogy a pedagógus a legsértődékenyebb ember a világon. Állandóan magasra tartott lobogóval jár, melyre a „Tudás”, „Haza”, „Emberiség” szavakat hímezte, s úgy gondolja, permanens módon minden nap meg kell váltania a világot. Ráadásul a zászlóhoz mérten sokkal kisebb, zsebkendőnyi fizetésért, egy olyan társadalomban, ahol dafke ellene játszik mindenkinek.

A pedagógusban ez a „nem érdemled meg, te csúnya, hálátlan emberiség, hogy áldozatot hozzak érted” érzés bujkál, akkor is, ha másodállást vállal, teszem azt, újságot szerkeszt. (Nem véletlen, hogy az önkormányzati lapok szerkesztősége két-három

évenként teljesen kicserélődik, hiszen a szerkesztőségnek legalábbis a fele – egy darabig – lelkes pedagógusokból áll.)

Szóval tolerancia ide, tolerancia oda, nekem még nem megy, hogy lehülyézzenek, legonosozzanak. Pedig megszokhattam volna már, két év alatt nem ez volt az egyetlen eset, amikor telefonon vagy levélben zaklattak, s mindennek elmondtak... Nem és nem. Mégsem tudom megszokni.

Talán magnóra kéne vennem tréningezési célból néhány próbaszöveget, s naponta lejátszanom többször is magamnak. Ilyeneket például: te balfácán, te zugfirkász, te zsiros fizetésért kuncsorgó hímszajha, te liberális bértollnok, te anyaszomorító, te vérnősző barom... Stb.

Talán sokszorosítani is lehetne a kazettát, s elküldeni a szomszédos települések szerkesztőségeinek. Bizonyára nekik is nagy segítséget nyújtana tűrésszintjük magasabbra emelésében.

Mert ez így nem mehet tovább.

Mert még a végén – parainesis ide, parainesis oda – soha nem lesz itt Amerika.

F. A.

felelős szerkesztő

(*Parainesis: erkölcsi célzatú intelem)

Intelmekek a pontosságról

Mai életünket, ha nem is mindig szembevetően, de megkeseríti embertársaink pontatlansága. Elmondhatnánk néhányan, hogy drága szüleinktől, nagyszüleinktől a pontosságról olyan szigorú intelmeket kaptunk, amelyek meghatározták egész életünket. Hiszen ki ne emlékezne azokra az iskolás évekre, mikor nem tudtunk elég korán felkelni ahhoz, hogy a konyhában ne ropogott volna már a tűz, ne találtuk volna már az asztalon a frissen gőzölgő tejet a becsomagolt tízórai társaságában. Osztálytársainkkal szinte kivétel nélkül háromnegyed nyolekor az iskola udvarán toporogtunk. Az órák emlékezetem szerint percnyi pontosan kezdődtek. Mégsem késett el senki. Pedig voltak diákok a falu legtávolabbi részéről is. Notórius későn jövőekkel még gimnazista éveimben sem találkoztam, annak ellenére sem, hogy a buszok ritkán közlekedtek, és személygépkocsi is alig volt a faluban. Az biztos, hogy a késések abban az időben nagy retorzióval jártak.

Mostanában mintha minden megváltozott volna. A pontosság is egyfajta érték, egy olyan jellembeli sajátosság, ami a többi értékkel együtt fokozatosan elkopott, megszükkült, és kihalóban van. Hány és hány esetben tapasztalhatjuk, hogy embertársaink becsapnak, ígéreteiket nem tartják be. Az adott szónak nincs hitele. Ilyenkor megalkuszunk a tényekkel, beletörődünk abba, hogy körülöttünk egyre több ember válik megbízhatatlanná. Régebben a későn jövő erkölcsi érzékenységétől vezérelve még sürű bocsátnakéréssel fordult a jelenlévőkhöz, mert visszaélt idejükkel, türelmükkel. Ma már nyoma sincs ennek.

Alig van olyan gyűlés, előadás, konferencia, rendelési, tanítási, fogadási idő, ahol ne fordulna elő késés. Mintha a pontatlanság „bűnéből” erényt kovácsoltak volna. Pedig a pontatlanság súlyos jellembeli hiba! Az élet minden területéről hallottunk már felháborító esetekről. Sajnálatos és szomorú, ha például orvosok, pedagógusok, boltosok, hivatali tisztviselők, sofőrök, politikusok, vállalkozók, szakemberek stb. pontatlanok. Azt mondják: aki az időben pontatlan, az a munkájában is megbízhatatlan.

A pontosság munkatársaink és embertársaink felé tett gesztus. Tisztelet, megbecsülés mások iránt, azok iránt, akik számítanak ránk. A pontatlan ember többnyire rossz időbeosztó, s ebből következik, hogy rossz életbeosztó is. Örökké versenyfutásban áll az idővel. Soha nem készül el, nem tud koncentrálni, elvész a részletekben. Mindig lőtut, s lehet, hogy éppen élete „nagy lehetőségéről” késik le.

Napjainkban igen gyakran felmentik a későn jövőt. Többnyire azok, akik szintén e rossz magatartásformát követik. Vezető beosztású embereknek soha nem volna szabad késniük. Különben hogyan tudják számon kérni a pontatlanságot beosztottjaiktól? Ez esetben is fontos a példamutatás.

Kár, hogy nem létezik olyan illemtörvény, mely a késést mint negatív magatartásformát, etikai vétségként kezelné. (Esetleg büntetné?) Az ember persze nem gép. Lehet, hogy a későn jövő is szenved eme hibájától. Természetesen minden halandóval előfordul, hogy hibázik. A lényeg az, hogy ne szándékosan tegye, és ne sorozatosan. Ha e rossz tulajdonságára ráébred: önvizsgálatot kell tartania. Esetleg keljen fel korábban, kerekedjen felül lustaságán. Például írásban programozza be napjait, s akaraterejét összpontosítsa. Csak annyit vállaljon, amennyit problémamentesen el tud látni, hogy erkölcsileg megfelelően munkatársai és környezete elvárásainak.

A szavahihetőség manapság nagy kincs. Az ember tekintélye megszerzése, s annak megőrzése érdekében áldozatokra kényszerül. Bár az áldozatvállalás nemcsak lemondás, hanem győzelem is egyben, eredmény magunk számára, amit mások javára és fel-emelésére fordíthatunk.

dr. Gábeli Zoltánné

Ady Endre

Akik mindig elkésnek

*Mi mindig mindenről elkésünk,
Mi biztosan messziről jövőnk,
Fáradt, szomorú a lépésünk.
Mi mindig mindenről elkésünk.*

*Meghalni se tudunk nyugodtan.
Amikor már megjön a Halál,
Lelkünk vörösen lángra lobban.
Meghalni se tudunk nyugodtan.*

*Mi mindig mindenről elkésünk,
Késő az ál munk, a sikerünk,
Révünk, nyugalmunk, ölelésünk.
Mi mindig mindenről elkésünk.*

SPORT

bike Mountain bajnokok

A Pilis Cross Country Club kerékpáros egyesületről már jelent meg cikk ebben az újságban. Most az egyesület két legeredményesebb fiatal tagjával készítettünk interjút. **Rupf András** 1997-ben a hobbi serdülő kategória magyar bajnoka lett, **Veres Ferenc** pedig a második helyezettje.

– **Miért éppen a kerékpározást választottátok?**

R. A.: Az általános iskolában részt vettem különböző túrákon, és nagyon megtetszett a kerékpározás. Az egyik nyáron elmentem egy Esztergomban rendezett versenyre – ekkor kezdtem komolyabban foglalkozni a kerékpározással.

V. F.: Mi ketten ismertük egymást, és barátságunk révén kezdtem el kerékpározni. Ez a sportág nekem is nagyon megtetszett.

– **Többnyire együtt készültök a versenyekre?**

R. A.: Igen, többnyire együtt. Megpróbáljuk összehangolni az edzési időt, de természetesen nem mindig tudunk együtt edzeni.

– **Milyen kerékpárjaitok vannak?**

R. A.: Korábban egy Scott kerékpárral versenyeztem. Sajnos év közben eltört a váza. Most egy alumíniumvázás kerékpárom van. Ennek a geometriája nem kedvező a számomra, ezért jövőre szeretnék egy új biciklit venni.

V. F.: Nekem is egy alumíniumvázás kerékpárom van. Régebben vásároltam, nagyon jól működik, és nagyon szeretem. Év közben szerencsére nem volt technikai problémám vele. Remélem, az egyesület segítségével sikerül majd egy magasabb kategóriájú kerékpárra szert tenni.

– **Milyen időben szerettek leginkább versenyezni?**

R. A.: Az esős versenyeket nem szeretjük. A technikás pályák a kedvenceim.

V. F.: Én szeretem, ha nagyon meleg van, s tetszenek a hosszú, folyamatos emelkedők. Minél több ilyen van egy pályán, annál jobb.

– **Hogy megy az iskola?**

R. A.: Most nem nagyon megy. Voltak jobb jegyeim is, és remélem, lesznek is.

V. F.: Az iskolát és a sportot bizonyos szint fölött kicsit nehéz összeegyeztetni, szerencsére még mindkettőben helyt tudok állni.

– **Mivel fogtok foglalkozni az iskola befejezése után?**

R. A.: Én cukrász leszek. De szeretnék továbbtanulni.

V. F.: Én villanyszerelőnek tanulok, aztán majd meglátjuk.

– **Van-e visszhangja a sikereiteknek?**

R. A.: Szakmai körökből elismerést váltottak ki. A profik úgy beszélnek velünk, mintha régóta közéjük tartoznánk. Az iskolában és a munkahelyemen nem sokat tudnak erről a sportról.

V. F.: Akinek van valami fogalma erről a sportról, az értékeli az eredményeinket. Vannak olyanok is, akik azt hiszik, az érme az égből hullanak.

– **Mint tudjuk, a kerékpározás ma már drága sport. Hogyan oldjátok meg ezt a problémát?**

R. A.: Nekem a szüleim segítenek. Rajtuk kívül még a klubomra támaszkodhatok.

V. F.: Én a saját pénzből oldom meg. Többnyire nyári munkából. Persze, az apróbb kiadásokat még édesanyám állja. Az egyesület is sokat segít.

– **Gondolom, nem egyedül állítjátok össze edzésterveiteket, ki segít ebben nektek?**

V. F.: Már egy hónapja dr. Hidas Péter állítja össze a tervet. Ez jóval keményebb, mint az azelőtti volt, amelyet Benkó László, a volt nevelőedzőnk készített. 1997-ben januártól kezdtük az edzést, ezért az alapozás kicsit hiányos volt. Az 1998-as szezonra már novemberől folyamatosan edzünk. Ebben a sportban csak fokról fokra lehet fejlődni.

R. A.: Amit 1997-ben elértünk – a bajnoki cím – a korábbi edzéstervnek köszönhető. A mostani részletesebb és keményebb, nyilván az ellenfeleink is – főleg külföldön – erősebbek lesznek.

– **Van valami más hobbitek emellett?**

R. A.: Nemigen jutna időnk rá...

V. F.: A mountain-bikozás az egyetlen hobbim.

– **Mit gondoltok, meddig lehet üzni egy sportot úgy, hogy az élvonalban maradjon?**

R. A.: Remélem, 10 év múlva tudok majd felelni erre a kérdésre. A nevelőedzőm szerint két év múlva tehetséges kezdő leszek, és onnan vezet az út az élvonalba.

V. F.: Én azt hiszem, még távol vagyunk az élvonaltól, de szeretnénk odakerülni.

– **Mik a terveitek?**

V. F.: A válogatottság, ami nem lesz egyszerű. Ki szeretnék jutni külföldi versenyekre is. Jó lenne a profik között is helytállni.

R. A.: A profi ifi kategória keményebb lesz. Én is ki akarok jutni külföldre, és szeretnék bekerülni a válogatottba. De természetesen ez is az anyagiaktól függ.

– **Kiknek ajánljátok ezt a sportot?**

R. A.: Mindenkinek ajánljuk, mert a PCCC-nél egy igazi csapatba tartozik az ember, és a versenyek is nagyon jók. Mind egyiknek sajátos hangulata van.

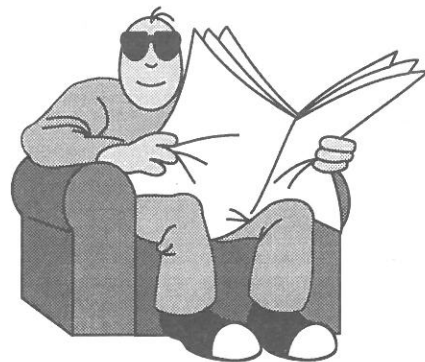
V. F.: Ez a sport a személyiséget is fejleszt. Nagy kitartás kell hozzá, és folyamatosan, kemény edzőmunka.

– **Kívánunk nektek még eredményesebb évet, jó versenyzést.**

Serbán Zsuzsa

Olvasóink írták

Nem semmi...

Karácsony Szent Este van.

Olvasom a lap decemberi számát.

Megérkeztek (születtek) városunkban 11-en, eltávoztak (elhunytak) 14-en. Lassan, de biztosan fogyunk. Nem semmi!

Képviselői interpellációk sora talált süket fülekre az önerőből aszfaltozott Kápolna utca halaszthatatlan kátyúzása ügyében. Ezért – a lehetetlent nem ismerő képviselőnk kérésének engedve – újra csak a Kápolna utcaiak nyúltak a zsebükbe. Nem semmi!

Polgároink közül – elismerve eredményes munkájukat – heten a Polgárőr Érdemérem bronz fokozata kitüntetésben részesültek. Nem semmi!

Újra felemelték a szemétszállítás díját. Most éppen 23,6 %-kal. (Ez az inflációkövető díjemelést, mikor az 1997-es év valószínűsíthető inflációs rátája 18 % körüli). Nem semmi!

A Képviselő-testület „amennyiben az állami finanszírozás lehetővé teszi (ha nem semmi – kiemelés tőlem VJ) engedélyezi az Önkormányzat intézményeiben a 13. havi illetmény kifizetését.” Nem semmi!

Az Önkormányzat intézményeiben (van egynehány) egyszeri jutalom kifizetésére tett javaslatot a képviselő-testület 1,5 millió forint erejéig a jól dolgozók munkájának elismeréséül (jó néhányan lehetnek). Nem semmi!

Ez a pénz az érintett intézmények létszámleépítéséből keletkezett pénzmaradvány. Tehát a saját pénzük, amit eloszthatnak. Nem semmi!

A polgármester jutalma évi keresetének 41 %-a. Ez a szám – matematikailag – csak úgy jöhet ki, ha voltak, akik ennél kevesebbet, de voltak olyanok is, akik ennél még többet javasoltak. Nem semmi!

A 41 % majdnem 5 havi illetménynek felel meg, összességében közel bruttó 1 millió Ft-ot jelent. Nem semmi!

A képviselő-testület a polgármester jutalmazásáról titkos szavazással döntött. Ezek szerint már a nyíltságot sem vállalják, pedig én még a név szerinti szavazást sem tartom – ebben az esetben – értnek dolognak. Ez aztán főleg nem semmi!

Elgondolkodom a sok nem semmi hatása alatt.

Hogy is van ez?

Nincs pénz a Kápolna utca kátyúzására, a

szemétszállítás költségei évről évre csak szárnyalnak. Az Önkormányzat intézményeiben saját pénzük elosztását javasolja a „nagylelkű” képviselő-testület, napi gond, hogy a csatornaépítés lakossági terhe (ha folytatják) 100 ezer Ft-os nagyságrendű lesz. A lakosság életszínvonalra 1997-ben – jóindulattal is – csak stagnált. És akkor a tisztelt képviselőink titkosan ki merik szavazni a 41 %-ot. Nem semmi!

Egy dolog azért vigasztal. 1998-ban önkormányzati képviselő-választások is lesznek. Azért ez már nem semmi! Igaz, valamikor a II. félévben. Addig viszont még van 8-10 hónap, amit jó lenne átvészelnünk. Ez az igazi NEM SEMMI!

iff. Viola János

Még egyszer a kábeltévéről

Mikor e sorokat írom, szégyellem magam a Ságvári-hegy lakosai előtt, hogy legjobb igyekezetem ellenére sem sikerült a kábeltévé ügyében tennem valamit. Előző cikkemben leírtam, milyen nehezen tudunk ebben a dologban előrejutni. Annyit mindenestre elértem, hogy a kábeltévések megkerestek, és elmondták az érveiket, melyeket tudomásul vettem, és igyekeztem annyi lakost (több mint 20 főt) beszervezni, hogy el tudják a munkát kezdeni. Én ismerem az embereket, tudom, hogy már nem nagyon hisznek látatlanban semmiben, de ha látják, hogy a munka elindult, akkor többen jelentkeznek. A listát leadtam, és vártuk a visszajelzést. Másfél hét után megkérdeztem, ugyan mi lesz a sorunk? Arra sem vették a fáradságot, hogy értesítsenek minket, pedig a beszervezett lakosok a kábeltévéhez való csatlakozást karácsonyi ajándéknak szánták családjuknak, mivel 20 ezer forint belépési díj nem kis összeg. Bízom a három fős társaság szavahihetőségében és emberségében, de családnom kellett, mert csak hímezték-hámoztak. Ezt azért teheték, mert egyedül vannak a területen, s úgy játszhatnak a lakosokkal, ahogy akarnak. Mit tehetünk mást, tudomásul vesszük a kirekesztést, mint annyi más dologban. Csak mint adófizetőket tartanak számon minket az elsők között. Gratulálunk a három fős csapatnak.

Hadd fűzzek néhány megjegyzést a Vörösvári Újságban korábban olvasottakkal kapcsolatban.

Egy pár szóval az október 23-i koszorúzásról. Nem értem, miért kell mindig mocskolódni. Az emberek nem ezért mennek el koszorúzni, hogy a másik embert szidják, hanem, hogy fejét hajtsanak az áldozatok előtt. A szónokok olyan hangot ütnek meg, ami nem megengedhető, ami sérti az ember fülét. Ez már egy választási kampány. Mindenki tudja, hogy aki majd a székbe kerül, gyorsan elfelejt mindent, s mindig a saját malmára hajtja a vizet. Így volt ez azelőtt is, most is így van, és ezután is így lesz. Felesleges a mocskolódás.

A csatornaépítésről csak annyit, hogy aki megkötötte a szerződést, az viselje a következményeket, és azt ne hárítsák át a védtelen lakosságra. Miért nem akkor gondolkodtak, amikor az anyagiakról döntöttek? Hiszen

van a képviselő-testületben olyan képviselő, aki számszaki ember, miért nem akkor figyelemzetetett, miért most jut eszébe, hogy nincs valami rendben?

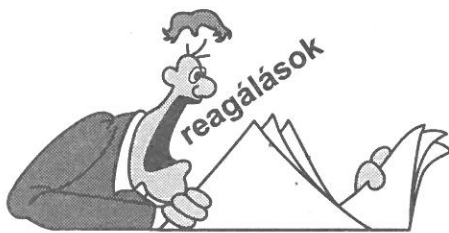
Hol van a gázpénz? Miért kellett hitelt felvenni? A TIGÁZ-részvények árából lehetett volna fedezni a hátralevő költségeket. Vagy talán már nincs is meg? Halkan elúszik? Sok a megválaszolatlan kérdés, amikre a lakosság kíváncsi. Véleményem szerint a Dél-pesti T. és T. Kft.-vel – akivel legutoljára szerződést kötöttek – kellett volna az előző munkát is elvégeztetni. Akkor nem kerültünk volna ilyen helyzetbe. Miért akarják a lakosságot egymással szembeállítani? Ha az egyik embernek csak 55 ezer forint volt a csatorna bekötése, akkor a másiknak is annyi legyen!

A Heim Márton képviselő által adott interjúhoz annyit: én is nagyon magasnak tartom a szemétdíjat egy családra kivetítve, a kátyúzással kapcsolatban pedig ismét azt a tapasztalatot szűrtem le, hogy amikor egy munkát kiadnak, senki nem figyel oda, hogy hogyan végzik azt el. (Talán mert nincs hozzáértő ember a képviselő-testületben. Hol van ilyenkor a műszaki csoport?)

A környezetvédők munkájában is van kivetnivaló. Még egyszer sem láttuk őket a Ságvári-hegyen, még terepszemlén sem, nemhogy csináltak is volna valamit. A gaz veri fel az utcát és a hegy nagy részét – ami nem a lakosságé. Ez a város nemcsak a közepéből áll, hanem van egy másik fele is, ami nagyon szép lenne, ha...

Végezetül köszönetet mondok a december 5-i Téliapóestért, amit a Pilisvörösvári Vállalkozók, Iparosok és Kereskedők Egyesülete, az Ipartestület valamint a Közösségi Ház közösen rendezett. Sok kisgyermeknek jelentett élményt a műsor és a Mikulás bácsi.

Eisenberger Lászlóné

Tisztelt levélíró!

Pilisvörösváron két teljesen különálló kábeltévérendszer működik. A Pilisi Kábeltévé Kft. a sorompón túl bekötéseket nem végezhet, miután ez terület egy másik kábeltévérendszerhez tartozik. Ezért az Ön által felvetett problémát megoldani nem tudjuk.

Pilisi Kábeltévé Kft.

Tisztelt levélíró!

Pilisszentivánon és Pilisvörösvár sorompón túli területén lakossági önszerveződéssel épült ki – házról házra, az elektromos oszlopok igénybe vétele nélkül – a kábeltévé-hálózat, így a Görgey utca sűrűbben lakott részén is. A Budapest felé eső részen főleg víkendházak vannak, de akadnak üres telkek

is. A házról házra történő kiépítés itt nem oldható meg, hiszen a víkendház-tulajdonosoknak nem érdekük a hálózat kiépítése. Ezen a részen a kábelt az elektromos oszlopokon kellene vezetni. 1 oszlop igénybevételi díja 9200 Ft+ÁFA. Ha ehhez hozzávesszük a kiépítés anyagköltségeit (kábel, erősítők, csatlakozások), ami a győren lakott területen az átlagosnál jóval nagyobb összeget tesz ki, kiderül, hogy a jelenlegi beszervezettség mellett (20 lakos) a kábeltévé kiépítése hozzávetőlegesen 1 millió forint veszteséget jelentene a számunkra.

*Manhertz Attila
Scharfenstein György*

Tisztelt levélíró!

A Környezetvédő Egyesület tagjainak szemrevételezési joguk és szóbeli kötelességük van, takarítás, gazolás nem a feladatuk. A város 8 közterületének rendben tartásával ez idáig a város kertésze foglalkozott (reméljük, a szerződését a képviselő-testület mielőbb meghosszabbítja erre az évre is).

A Polgármesteri Hivatal feladata: a közmunkásokat (jelenleg 1 fő) úgy szervezni, hogy az említett rendezetlen területek és árkok sorra kerüljenek.

Ismerve a levélíró szervezőképességét, lehetne egy utcakaritást végezni a lakókkal. (?) Erre máshol is volt példa.

Dr. Gábeli Zoltánné

**Már kapható az 1998-as
német kalendárium
(Deutscher Kalender)
a Könyvesboltban.
Ára: 300 Ft.**

**Köszönjük, hogy az
újságot árusítják:**

**Eisenberger Lászlóné
Forintos bolt
Foto Porst
Halmschlager
élelmiszerboltok
Havas kiskereskedés
Hidasi vegyeskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi könyvtár
Krausz mezőgazdasági bolt
Liget ABC
Margit minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki élelmiszerbolt
Sikari gyógyszertár
Szabó István boltja
Sztintai papírbolt
Sztinka és Mirk
élelmiszerbolt
Vízöntő gyógyszertár**

KÉK HÍREK

Arc nélküli zsaru?

Rovatunk arc nélküli rendőrének 1997-ben, júniustól novemberig a következő híres színészek arcát kölcsönöztük: Arnold Schwarzenegger, Tom Selleck, Sean Connery, Dustin Hoffman, Burt Reynolds, Omar Sharif.

Közbiztonsági tájékoztató
1997. december hónapról

Nyomják a gázt

December hónap közrendvédelmi szempontból nem mutatott különösebb eltérést az előző hónapok eseményeitől. Megemlítem azonban, hogy december 20-ára a pilisvörösvári, pilisszentiváni és piliscsabai polgárőrökkel, körzeti megbízottakkal közösen fokozott ellenőrző szolgálatot szerveztünk. Az éjszakai ellenőrzés időszakára traffipaxos készüléket is kaptunk. Az eredmény: a hatórás mérési időszakban gyorshajtásért 65 gépjárművezetőre szabtuk ki helyszíni bírságot, 15-öt pedig feljelentettünk. A „gyorsasági rekordot” egy Piliscsaba belterületén bemért gépkocsi állította fel, melynek vezetője a lakott területen közel 110 km/h-val közlekedett.

Ki az elmebeteg?

Mivel a cikk megjelenése a farsang eleji vidámabb hangulatú időszakra esik, engedjék meg, hogy elmeséljek egy-két könnyedebb esetet.

A mentőszolgálat egy elmebeteg személy elszállításához kért rendőri segítséget, mivel a személy a csigalépcsős családi házban önként nem volt hajlandó az emeletről lejönni. A kivezényelt járőr sem tudta rábeszélni emberünket arra, hogy önként lejöjjön, ezért értesítették engem, mint parancsnokot, hogy döntsek az erőszak alkalmazásáról. A helyszínre siettem, ahol végül is sikerült „lebeszélnem” az emeletről betegünket. Később a rendőri jelentésben beosztottam ezt így fogalmazta meg:

„Az elmebeteg Juhász szds. rábeszélésére lejött az emeletről.”

Csak annyit kérdeztem: „Ki az elmebeteg?” Jókat derülve írták át a jelentést.

Szimpatikus emberek

1997-ben megszorodtak a főút melletti „pillangók”. Ennek megfelelően a velük szembeni intézkedések száma is nőtt. Akadt közöttük olyan, akit már ismerősként köszönthettünk. Az egyik ilyen lány a meghallgatásakor rendszeresen tagadta a cselekményt. Tevékenységét azzal indokolta, hogy ő azokkal létesít szexuális kapcsolatot, akik számára szimpatikusak, és természetesen a szolgáltatás ellenértékét sem ő szabja meg, hanem a kuncsaft adakozik, ha akar. Ezek után arra a kérdésre, hogy a több mint tízszeri előállítás ellenére miért jön ki ismét hozzánk, csak annyi volt a válasza: „Erre sok a szimpatikus ember.”

München kalandjai

A sok betörés következményeként – a néphittel ellentétben – az ilyen cselekmények miatti elfogások száma is növekszik. Egyik családi házban tetten ért elkövetőnk imigyen védekezett: „Képzeld el, én az utcán sétáltam, mikor megállt mellettem egy autó, két személy megfogott, és betuszkolt abba. Elhoztak engem ehhez a házhoz, kibontották a plafont, és bedobtak engem. Még körülnézni sem volt időm, és jöttek maguk. Elfogtak, pedig én is csak egy áldozat vagyok.” Védekezése ugyan elnyerte tétszúságot, de érthető okokból elfogadni nem tudtuk.

Az új autó

Az általunk készített szabálysértési feljelentésekre is érkeznek időnként az előzőhöz hasonlóan „mélyenszántó” kifogások, melyek közül most bemutatok kettőt.

Egy gyorsajtó az alábbiakat írta: „A napokban vásároltam Wartburg gépkocsimat. Eddig olyan autóm voltam, melyekben a motorfék fékezte az autót. Bizonyára a tisztelt szabálysértési előadó is belátja, hogy vétlen vagyok. A piliscsabai lejtőn a gázzal levettem ugyan a lábam, de az autó szabadonfutója miatt a jármű begyorsult. Így én a lakott területen belüli gyorsajtásért nem vagyok felelős, csak egy szerencsétlen, aki még nem ismeri autóját.” Mi nem így láttuk, mert a kilométeróra hasonlót mutat minden autóban.

Egy másik gyorsajtónk viszont arra hivatkozott, hogy a lakott területen belül haladt, amikor erős vizezési ingere támadt. Mivel nyilvános WC nincs a területen, választhatott a közszeméremsértés vagy a gyorsajtás között. Mint írta, bizonyára megértjük, hogy ő inkább az utóbbit választotta. Nem értettük meg.

Szeles szolgálat

Végül egy viccnek is beillő eset a múltból. A 80-as évek vége felé Budapesten láttam el járőrszolgálatot kollégámmal éjszaka. A Rákóczi úton gyalogoltunk, az akkor divatban lévő bőrkabátban. Kollégám előzőleg már hasi görcsökről panaszkodott, így azonnal

értettem a célzást, amikor az „én már elengedem” kijelentést tette. Én is körülnéztem, az utcán sehol senki, úgy kb. hajnal két óra lehetett. „Engedd!” – mondtam. Ő nem is késlekedett. Erre az első emelet magasságából egy női hang szerényen csak annyit mondott: „Egészségére!” Mit mondjak, nem néztük meg, ki szólt ránk, hanem a lehető leggyorsabban távoztunk a környékről.

Bízom abban, hogy az előttünk álló évben durva bűncselekmények helyett többször lesz módom hasonlóan vidám esetekről beszámolni.

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

A POLGÁR-
ŐRSÉG
JELENTI

A Pilisvörösvári Polgárőr Egyesület 1995-től, azaz megalakulása óta látja el azt a feladatot, amely létrehozásakor megfogalmazódott minden polgárőr társunkban. Ez a feladat: városunk területén a bűnmegelőzés és a közrend védelme, a közbiztonság megszilárdítása. Az elmúlt időszakban polgárőreink több alkalommal sikeresen léptek fel a bűnüldözés és a bűnmegelőzés terén.

Polgárőrségünk létszáma az alakulás óta fokozatosan emelkedik. Jelenleg 40 taggal látjuk el a hétfégi járőrszolgálatokat. Külön kiemeljük, hogy tagjaink szabadidejükben, minden térítés és ellenszolgáltatás nélkül végzik ezt a munkát.

1997 decemberében 16 alkalommal 36 fővel teljesítettünk járőrszolgálatot. A PMPESZ (Pilisi-medence Polgárőr Egyesületeinek Szövetsége) -együttműködés értelmében a pilisszentiváni és a piliscsabai polgárőrökkel, valamint ezen községek rendőreivel két éjszakan át megfigyelést tartottunk az üdülőövezetben, hogy a víkendházak feltételezett feltörőjét elkaphassuk. A harmadik napon sikerült az őrs járőreinek elfogni a 40 hétfégi ház feltörésével gyanúsított egyént, akinek már volt dolga a rendőrséggel.

Az éjszakai járőrözés alkalmából forró nyomon követték polgárőreink a Halmi vendéglőben randalírozót, akit a helyszínre érkező rendőrök előállítottak. Polgárőreink segítséget nyújtottak az elkövető által használt eszközök megtalálásában.

December 20-án az éjszaka folyamán a PMPESZ polgárőrei az őrs járőreivel karöltve három településen láttak el megfigyelőszolgálatot (Piliscsaba, Pilisszentiván, Pilisvörösvár).

Mivel semmilyen fórumon nem hangzott el, itt szeretnénk köszönetet mondani városunk azon polgárainak, akik a rendőrségi épület új arculatának kialakításakor a polgárőrségnek a munka elvégzéséhez anyagi támogatást adtak.

Polgárőrség

Álláshirdetés

Pilisvörösvár Község Önkormányzata pályázatot hirdet **pénzügyi főelőadói állás** betöltésére.

Pályázati feltételek: felsőfokú pénzügyi vagy könyvelői végzettség, valamint pénzügyi gyakorlat.

Fizetés: Ktv. alapján megegyezés szerint. Az állás a pályázatok elbírálása után azonnal betölthető.

Érdeklődni a Polgármesteri Hivatal jegyzőjénél lehet.

Tel: 367-322, 367-397

Álláshirdetés

Pilisvörösvár Község Önkormányzata pályázatot hirdet **pénzügyi előadói állás** betöltésére.

Pályázati feltételek: középfokú pénzügyi végzettség, valamint pénzügyi gyakorlat.

Fizetés: Ktv. szerint. Az állás a pályázatok elbírálása után azonnal betölthető.

Érdeklődni a Polgármesteri Hivatal jegyzőjénél lehet.

Tel: 367-322, 367-397

LEDERLAND

Pilisvörösvár, Fő út 59.

Táskák 928.- Ft-tól
Pénztárcák 250.- Ft-tól
Övek 250.- Ft-tól

Továbbá: sapkák, sálak, kendők, kesztyűk, zoknik, harisnyák kedvező áron

ifj. Lukács Gábor

Megérkeztek

XII. 4. *Lukács Emőke*
Lukács Attila és Nagy Erika leánya

XII. 13. *Podomár Bence*
Podomár Zsolt és Baksa Krisztina fia

XII. 15. *Bogár Bettina*
Bogár László és Manhercz Katalin leánya

XII. 15. *Turai Gitta*
Turai Gábor és Marlok Mária leánya

XII. 20. *Horváth Kitti*
Horváth László és Murner Krisztina leánya

XII. 23. *Orsós Julianna*
Horváth Ferenc és Orsós Erzsébet leánya

XII. 31. *Metzger Dániel*
Metzger Ágoston és Pomázi Katalin fia

XII. 31. *Vágási Gábor*
Vágási András és Nagy Edit fia

I. 1. *Sörös Patrik*
Sörös Tibor és Peller Judit fia

I. 3. *Molnár Dóra*
Molnár Róbert és Brandhuber Tímea leánya

Meghívó

A Pilisvörösvári Iparosok, Vállalkozók, Kereskedők Egyesülete és a Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület sok szeretettel meghív minden érdeklődőt az iparos hagyományokat folytató **Vállalkozók Báljára**, melynek időpontja: 1998. január 31. Helye: Községi Ház.

Kezdés: 19 óra. Meghívott vendégek: Grószné Krupp Erzsébet polgármester, Szűcs György, az IPOSZ elnöke.

Műsor: vacsora, tombola.

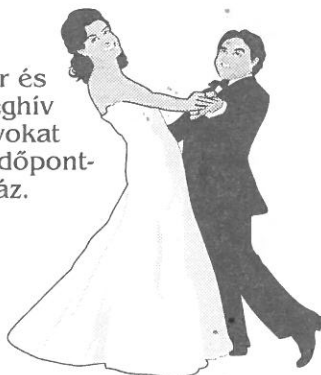
Zene: Bravi Buam. Jegyek ára:

2500 Ft. Jegyek válthatók:

Eisenberger Lászlónénál (Görgey u.

112. Tel.: 330-927), Krupp Jánosnál (Tel.: 330-927), Tagscherer Györgynél (Fő út 131. Tel.: 330-104), az Ipartestületnél (Fő út 47.

Tel.: 330-170) és a Községi Házban.

Munka- és tűzvédelmi vizsga

Tájékoztatjuk kedves tagjainkat, hogy február 20-án munka- és tűzvédelmi vizsgát tartunk az Önök, ill. alkalmazottaik részére. Jelentkezni és a jegyzeteket átvenni az Ipartestületnél lehet.

Aki nem Ipartestületi tag, de részt kíván venni a vizsgák valamelyikén, a jelentkezéssel egyidejűleg létesíthet tagsági viszonyt.

Ugyancsak tagjaink számára vállaljuk műhelyük érintésvédelmi vizsgálatának elvégzését, és arról jegyzőkönyv elkészítését.

Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület

Gyászol a gimnázium

Fájdalommal értesültünk intézményünk egykori dolgozója, **Csonka Józsefné** tragikus haláláról. Városunk díszpolgárának és iskolánk első igazgatójának felesége 1971-től kezdve húsz éven át volt a gimnázium konyhájának élelmezésvezetője. Tevékenysége alatt fejlődött fel a kezdeti 200 adagos konyha egy 600 adagos korszerű konyhává, amely három iskola tanulóit látja el.

Nyugdíjba vonulása és férje halála után egyedül élt, gyakran panaszkodott a magányra. Nem lehet azonban magányos az, akinek emlékét diákok, tanárok, munkatársak őrzik a szívükben.

Kedves Mária, kedves Marika néni! Nyugodj békében! Kedves, szeretetre méltó személyiségedre mindig emlékezni fogunk!

A gimnázium dolgozóí

Eltávoztak

XII. 1. *Egyed Erzsébet*, Regös László özvegye, 97 éves. Görbe u.

XII. 2. *Bogovics Lajos*, Benkó Margit férje, 71 éves. Szent Erzsébet u. 123.

XII. 6. *Lieber Erzsébet*, Nyári János felesége, 73 éves. Bartók B. u. 17.

XII. 8. *Apollónia József*, Németh Gizella férje, 72 éves. Fő út 128.

XII. 13. *Kozek János*, Steckl Julianna férje, 64 éves. Szent István u. 32.

XII. 14. *Hargita Géza*, Hajdu Julianna férje, 49 éves. Bartók B. u. 19.

XII. 21. *Feldhoffer János*, Schreck Erzsébet férje, 77 éves. Fő út 105.

XII. 22. *Zsámboki Mihály*, Vízvári Róza férje, 61 éves. Bartók B. u. 2.

Fantasztikus árak!

Síutak Ausztriába autóbusszal:

Ratten jan. 30.- febr. 24. panzióban 6 nap/5 éj 19 200 Ft/fő/FP
 Karintia jan. 20.-márc. 26. panzióban 6 nap/5 éj 19 300 Ft/fő/FP

Belföldi pihenés:

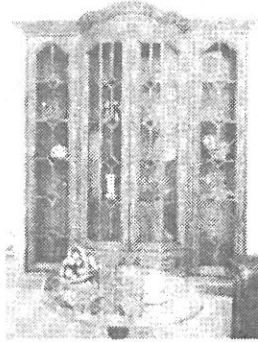
Gyula	Hotel Erkel*	8 nap/7 éj/reggeli	9973 Ft/fő
Hévíz	Hotel Aquamarin**	8 nap/7 éj/reggeli	14 070 Ft/fő
	Hotel Panoráma**	8 nap/7 éj/reggeli	10 000 Ft/fő
Mátraháza	Hotel Ózon**	8 nap/7 éj/reggeli	11 608 Ft/fő
	Hotel Pagoda*	8 nap/7 éj/reggeli	12 135 Ft/fő

(Az éjszakák száma igény szerint változtatható.)

Római Part Utazási Iroda

Pilisvörösvár, Szent Flórián u. 2. Tel./fax: 330-150.

Műbútorasztalos vállalja antik stílbútorok javítását, fényezését, restaurálását.

Tel.: 06-30-442-206
06-26-342-948

A Pázmány Péter
Katolikus Egyetem területén
Piliscsaba, Egyetem u. 1.
Telefon: 06-26-375-147

FARSANG

Szeretettel várjuk a ZAKÉUS ÉTTEREM hagyományos
FARSANGI BÁLJÁRA

1998. február 14-én 19⁰⁰ órakor.

A hangulatos zenét egész éjjel „BALU”,
azaz Danhauser Balázs biztosítja.

Vidám műsor: Humor – Erotika – Bűvészet – És!?!
PHÖNIX bűvész

TOMBOLA

A jelmezben megjelenő vendégeinket különdíjjal jutalmazzuk.
Minden évben, így most is FERGETEGES hangulatra számíthatnak!

Svédasztal, többféle hideg-meleg étel.

Mindent megköstölhat!

A belépő ára: 2500 Ft.

KÜLÖNLEGES KÖRNYEZETBEN, MAGAS SZÍNVONALON,
KEDVEZŐ ÁRON VÁLLALJUK: CÉGEK RENDEZVÉNYEIT,
BEMUTATÓIT, ÜZLETI EBÉDEIT, ESKÜVŐK, KERESZTELŐK,
BARÁTI-CSALÁDI VACSORÁK RENDEZÉSÉT.

Asztalfoglalás:

06/26-375-147 vagy 06/26-375-375/2600, 2602, 2603-as melléken.

Fax: 06/26-375-375/ 2601-es mellék

Várjuk Önöket! Kezdjék nálunk a báli szezont!

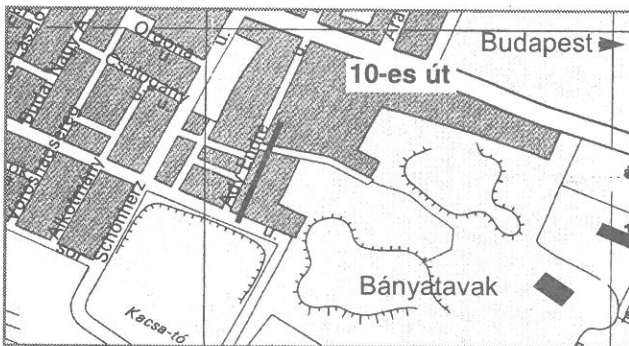
Indítómotorok és generátorok felújítása!

Minden típus javítása akár személyautóba, teher-
autóba, akár munkagépbe való. Sürgős esetben
azonnal becseréljük a rosszat egy felújított darabra.

Romel Kft.

Pilisvörösvár, Ady Endre utca 1.

Tel.: 26-330-155/17; 30-621-337. Fax: 26-330-309

ÉPÍTKEZIK? RÁNK ÉPÍTSEN!

TÉLI BUMM !!!

E-gerenda a gyártótól 20% engedménnyel:

MÁR CSAK FEBRUÁR 28-IG

E-7-24	2050,-	E-7-48	3940,-
E-7-30	2520,-	E-7-54	4440,-
E-7-36	2990,-	E-7-60	4910,-
E-7-42	3470,-	E-7-66	5390,-

(Az árak az ÁFA-t tartalmazzák.)

BVM ÉPELEM

ELŐREGYÁRTÓ ÉS
SZOLGÁLTATÓ KFT.

1117 Budapest,
Budafoki út 215.
1502 Bp., Pf.: 47.
Tel.: 205-6151;
Fax: 205-6155

788,- Ft/fm + ÁFA árjegyzéki áron fizeti be a
födémgerendákat, amelyekhez fm-ként
2 db EB jelű béléstestet kap ingyen.

Társaságunk ingyenes tárolást biztosít Önnek.

Kiváló Áru minősítésű E-gerenda gyártása
csak Társaságunknál!

(Egyedi méretben is, 10 cm-es mérettelécseben)

Fuvardíj 10% engedménnyel

PSN födémpanel szállítása és beemelése féléron
Lakásépítéshez szükséges egyéb előregyártott betontermékek

E-mail: bvmepelem@mail.datanet.hu

www.construnet.hu/bvm

Márkaboltok: XI., Budafoki út 215. Tel.: 205-6152

XXI., II. Rákóczi F. út 289. Tel.: 276-9067

Munkavállalói tulajdonunk az épített környezetet szolgálja.

Vörösvári Újság

Wersichwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Fetter Ottóné, dr. Für Zoltán

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és

Külkereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel./fax: 06-26-330-140

Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049)

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila. ISSN 1417-6823